

Ročník 1996

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 34

Rozeslána dne 30. dubna 1996

Cena Kč 19,70

O B S A H:

103. Zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
104. Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
105. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí České republiky k Úmluvě o Mezinárodní námořní organizaci (IMO), přijaté v Ženevě dne 6. března 1948, ve znění doplňků
106. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské dohody o osobách účastnících se řízení před Evropskou komisí a Soudem pro lidská práva

Redakční sdělení o opravě chyb ve vyhláškách č. 54/1996 Sb. a č. 55/1996 Sb.

103

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců,
jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 16/1959 Sb., zákonem č. 58/1964 Sb.,
zákonem č. 65/1965 Sb., zákonem č. 67/1965 Sb., zákonem č. 87/1968 Sb., zákonem č. 88/1968 Sb.,
zákonem č. 148/1983 Sb., zákonem č. 109/1984 Sb., zákonem č. 51/1987 Sb., zákonem č. 110/1990 Sb.,
zákonem č. 180/1990 Sb., zákonem č. 306/1991 Sb., zákonem České národní rady č. 550/1991 Sb.,
zákonem České národní rady č. 582/1991 Sb., zákonem č. 235/1992 Sb.,
zákonem České národní rady č. 589/1992 Sb., zákonem České národní rady č. 37/1993 Sb.,
zákonem č. 160/1993 Sb., zákonem č. 308/1993 Sb., zákonem č. 182/1994 Sb., zákonem č. 241/1994 Sb.,
zákonem č. 118/1995 Sb. a zákonem č. 160/1995 Sb.

ZÁKON

o nemocenském pojištění zaměstnanců

Národní shromáždění republiky Československé
usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

zrušen

ČÁST PRVNÍ
OSOBNÍ ROZSAH POJIŠTĚNÍ

Okruh pojištěných osob

§ 2

(1) Podle tohoto zákona jsou pojištěni, pokud splňují podmínky stanovené pro účast na nemocenském pojištění a jsou činní v České republice:

- a) zaměstnanci v pracovním poměru,
- b) členové družstva, jestliže nejsou v pracovněprávním vztahu k družstvu, ale vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,
- c) společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže nejsou v pracovněprávním vztahu k této společnosti, ale vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,
- d) zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
- e) soudci,
- f) členové obecních zastupitelstev, jestliže jsou jim vypláceny odměny jako dlouhodobě uvolněným členům obecních zastupitelstev,
- g) poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu,

- h) členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu a ředitel Bezpečnostní informační služby,
 - ch) dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
 - i) pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních,
 - j) osoby zařazené k pravidelnému výkonu prací ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě,
 - k) osoby se změněnou pracovní schopností připravující se pro pracovní uplatnění,
 - l) studenti a žáci
- (dále jen „zaměstnanci“).

(2) Za zaměstnance v pracovním poměru [odstavec 1 písm. a)] se pro účely tohoto zákona považuje též osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik.

§ 3

(1) Vykonává-li zaměstnanec přechodně práci mimo území České republiky, nemá to vliv na jeho pojištění.

(2) Zaměstnanci zaměstnavatelů se sídlem na území České republiky, kteří mají místo výkonu práce trvale v cizině, jsou pojištěni podle tohoto zákona, mají-li trvalý pobyt na území České republiky nebo jsou-li občany České republiky.

(3) Sídlem zaměstnavatele se pro účely tohoto zákona rozumí u právnické osoby její sídlo, jakož i sídlo její organizační složky, která je zapsána v obchodním

rejstříku, popřípadě v jiném zákonem určeném rejstříku nebo je vedena ve stanovené evidenci u příslušného orgánu v České republice, a u fyzické osoby místo jejího trvalého pobytu, popřípadě jde-li o zahraniční fyzickou osobu, místo jejího podnikání.

§ 4

Výkon několika činností

Kdo vykonává několik činností zakládajících pojištění podle tohoto zákona, je pojištěn z každé z nich. Je-li jednatel společnosti s ručením omezeným současně společníkem této společnosti uvedeným v § 2 odst. 1 písm. c), je pojištěn z těchto činností podle tohoto zákona jen jednou.

§ 5

Vynětí z pojištění

Z pojištění podle tohoto zákona jsou vyňati:

- a) příslušníci ozbrojených sborů z povolání;
- b) cizí státní příslušníci, kteří nemají trvalý pobyt na území České republiky a kteří jsou činní v České republice pro zaměstnavatele, kteří požívají diplomatických výsad a imunit, pokud mohou být účastní nemocenského pojištění v jiném státě, nebo pro zaměstnavatele v pracovněprávním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů;
- c) zaměstnanci, kteří jsou činní v České republice pro zaměstnavatele, kteří nemají sídlo na území České republiky;
- d) zaměstnanci, kteří vykonávají pouze příležitostné zaměstnání.

§ 6

Příležitostné zaměstnání

(1) Za příležitostné se považuje nahodilé jednorázové zaměstnání, které podle ujednání nemá trvat a ani netrvalo déle než sedm kalendářních dnů po sobě jdoucích.

(2) Za příležitostné se dále považuje zaměstnání, jehož obsahem je pouze pracovní činnost malého rozsahu, tj. zejména zaměstnání, v němž započitatelný příjem (§ 15 odst. 1) nedosahuje ani 400 Kč za kalendářní měsíc.

§ 7

Vznik pojištění

Pojištění vzniká dnem vstupu do zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona. Pojištění člena družstva uvedeného v § 2 odst. 1 písm. b) však vzniká

dnem, od něhož začal vykonávat pro družstvo práci, za kterou je družstvem odměňován; to platí obdobně pro společníka a jednatele společnosti s ručením omezeným a komanditistu komanditní společnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. c).

§ 8

Zánik pojištění

Pojištění zaniká dnem skončení zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona. Pojištění člena družstva uvedeného v § 2 odst. 1 písm. b) však zaniká dnem, od něhož přestal vykonávat pro družstvo práci, za kterou je družstvem odměňován; to platí obdobně pro společníka a jednatele společnosti s ručením omezeným a komanditistu komanditní společnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. c).

§ 9

Zvláštní zákon stanoví, kdo a v jakém rozsahu je povinen platit pojistné na nemocenské pojištění, a to jako součást pojistného na sociální zabezpečení.¹⁾

ČÁST DRUHÁ

zrušena

ČÁST TŘETÍ

DÁVKY NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ

ODDÍL PRVNÍ

PŘEHLED DÁVEK

§ 11

Dávky nemocenského pojištění jsou:

- a) peněžité dávky:
 1. nemocenské,
 2. podpora při ošetřování člena rodiny,
 3. vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství,
 4. peněžitá pomoc v mateřství,
- b) zrušeno.

ODDÍL DRUHÝ

zrušen

ODDÍL TŘETÍ

PENĚŽITÉ DÁVKY

Nemocenské

§ 15

(1) Nemocenské náleží zaměstnanci, který je podle zvláštního předpisu¹¹⁾ uznán dočasně neschopným

¹⁾ Zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona ČNR č. 10/1993 Sb.

¹¹⁾ § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení.

k výkonu svého dosavadního zaměstnání (dále jen „pracovní neschopnost“). Nemocenské nenáleží za období pracovní neschopnosti, za které náleží zaměstnanci započitatelný příjem z činnosti zakládající účast na nemocenském pojištění, ze které je nemocenské poskytováno, s výjimkou těch příjmů, které zaměstnanci náleží i za dobu pracovní neschopnosti, aniž v této době vykonával tuto činnost, za kterou mu náleží započitatelný příjem. Započitatelným příjmem se rozumí mzda, plat a další příjmy, které se zahrnují do vyměrovacího základu pro stanovení pojistného na sociální zabezpečení (dále jen „vyměrovací základ“) podle zvláštního zákona.¹⁾

(2) Nemocenské se poskytuje za kalendářní dny.

(3) Nemocenské se poskytuje od prvního kalendářního dne pracovní neschopnosti do skončení pracovní neschopnosti nebo do uznání invalidity nebo částečné invalidity. Nemocenské se však poskytuje nejdéle po dobu jednoho roku od počátku pracovní neschopnosti (dále jen „podpůrčí doba“).

(4) Při nové pracovní neschopnosti se započítávají do podpůrčí doby také předchozí období pracovní neschopnosti, pokud spadají do doby jednoho roku před vznikem nové pracovní neschopnosti. Tato období se však nezapočtou:

- a) jestliže zaměstnání trvalo aspoň 6 měsíců od skončení poslední pracovní neschopnosti pro nemoc, nebo
- b) jestliže nová pracovní neschopnost byla způsobena pracovním úrazem; pracovnímu úrazu se klade na roven nemoc z povolání podle předpisů o důchodovém pojištění.

Do podpůrčí doby se rovněž nezapočítává předchozí období pracovní neschopnosti způsobené pracovním úrazem (nemocí z povolání).

(5) Nemocenské může být poskytováno i po uplynutí podpůrčí doby, jestliže je možno na základě vyjádření příslušného orgánu očekávat, že zaměstnanec v krátké době nabude pracovní schopnosti; takto je však možno poskytovat nemocenské nejdéle po dobu jednoho roku od uplynutí podpůrčí doby.

§ 16

Nemocenské náleží zaměstnanci po dobu karantény nařízené podle předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem; § 15 odst. 1 věta druhá platí zde obdobně.

§ 17

(1) Nemocenské se stanoví z denního vyměrova-

cího základu (§ 18 odst. 1), nejvýše však z částky 270 Kč.

(2) Výše nemocenského za kalendářní den činí 69 % denního vyměrovacího základu. Za první tři kalendářní dny pracovní neschopnosti činí však výše nemocenského 50 % denního vyměrovacího základu.

(3) Výše nemocenského za kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny tak, že haléřové částky do 50 haléřů včetně se zaokrouhlují směrem dolů a haléřové částky nad 50 haléřů směrem nahoru.

§ 18

(1) Denní vyměrovací základ se zjistí tak, že se vyměrovací základ zjištěný z rozhodného období dělí počtem kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Do tohoto počtu dnů se nezahrnují kalendářní dny omluvené nepřítomnosti zaměstnance v práci, za které mu nenáleží náhrada příjmu, včetně dnů, za které mu bylo poskytováno nemocenské, podpora při ošetřování člena rodiny a peněžitá pomoc v mateřství, dny, za které mu náleží náhrada příjmu při výkonu služby v ozbrojených silách a civilní služby,³⁾ a kalendářní dny před vstupem do zaměstnání a po skončení zaměstnání. U člena družstva uvedeného v § 2 odst. 1 písm. b) se vstupem do zaměstnání rozumí započítání práce pro družstvo; to platí obdobně pro společníka a jednatele společnosti s ručením omezeným a komanditistu komanditní společnosti uvedeného v § 2 odst. 1 písm. c).

(2) Rozhodným obdobím je kalendářní čtvrtletí, které předchází kalendářnímu čtvrtletí, v němž vznikla pracovní neschopnost, pokud není dále stanoveno jinak.

(3) Jestliže pracovní neschopnost vznikla v kalendářním čtvrtletí, v němž zaměstnanec vstoupil do zaměstnání, je rozhodným obdobím doba od vstupu do zaměstnání do konce zúčtovacího období bezprostředně předcházejícího zúčtovacímu období, v němž vznikla pracovní neschopnost.

(4) Jestliže pracovní neschopnost vznikla v kalendářním měsíci, v němž zaměstnanec vstoupil do zaměstnání, je rozhodným obdobím doba od vstupu do zaměstnání do dne bezprostředně předcházejícího dni vzniku pracovní neschopnosti.

(5) Za vstup do zaměstnání se pro účely rozhodného období považuje i změna činnosti zaměstnance, která zakládá nemocenské pojištění, jde-li o téhož zaměstnavatele.

(6) Jestliže zaměstnanec v rozhodném období stanoveném podle odstavců 2 až 4 neměl započitatelný příjem, ačkoliv byl pojištěn, je rozhodným obdobím

³⁾ Zákon č. 18/1992 Sb., o civilní službě.

první zpětné kalendářní čtvrtletí, v němž měl započitatelný příjem; jestliže není takové čtvrtletí nebo nelze-li zjistit rozhodné období podle odstavců 2 a 4, stanoví se nemocenské ze započitatelného příjmu, kterého by zaměstnanec pravděpodobně dosáhl za kalendářní den v kalendářním měsíci, v němž vznikla jeho pracovní neschopnost.

(7) U zaměstnankyně převedené na jinou práci z důvodu těhotenství nebo mateřství se rozhodné období podle předchozích odstavců zjišťuje namísto ke dni vzniku pracovní neschopnosti ke dni převedení na jinou práci, pokud je to pro ni výhodnější. U poživatele rodičovského příspěvku, který vykonává zaměstnání v rozsahu stanoveném v zákoně o státní sociální podpoře,⁸⁾ se při zjištění rozhodného období nepřihlíží k době takového zaměstnání, pokud o to požádá.

(8) Denní vyměřovací základ zjištěný podle předchozích odstavců pro stanovení nemocenského při první pracovní neschopnosti v kalendářním čtvrtletí se použije pro stanovení nemocenského při všech dalších pracovních neschopnostech zaměstnance vzniklých do konce tohoto kalendářního čtvrtletí.

(9) Denní vyměřovací základ zjištěný při vzniku pracovní neschopnosti platí po celou dobu jejího trvání, a to i tehdy, přechází-li tato neschopnost do následujícího kalendářního čtvrtletí.

(10) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně pro stanovení nemocenského při karanténě nařízené podle příslušných předpisů.

§ 19 a 20

zrušeny

§ 21

Poživateli starobního nebo plného invalidního důchodu se nemocenské poskytuje při téže pracovní neschopnosti nejdéle po dobu 84 kalendářních dnů a při více pracovních neschopnostech po dobu 84 kalendářních dnů v jednom kalendářním roce; tato omezení neplatí, jestliže pracovní neschopnost vznikla pracovním úrazem (nemocí z povolání).

§ 22 a 23

zrušeny

§ 24

(1) Nárok na nemocenské nemá, kdo si přivodil pracovní neschopnost

- a) v úmyslu vylákat nemocenské, nebo
- b) zaviněnou účastí ve rvačce, nebo

- c) jako bezprostřední následek své opilosti nebo zneužití omamných prostředků, nebo
- d) při spáchání úmyslného trestného činu, za nějž zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok.

(2) Má-li zaměstnanec rodinné příslušníky, může jim být v těchto případech vypláceno nemocenské až do výše tří čtvrtin; zaměstnanci bez rodinných příslušníků může být v případech uvedených v předcházejícím odstavci pod písmeny b), c) a d) vypláceno nemocenské až do výše poloviny.

§ 25

Podpora při ošetřování člena rodiny

(1) Podpora při ošetřování člena rodiny náleží za podmínek dále stanovených zaměstnanci (muži nebo ženě), který nemůže pracovat, poněvadž musí

1. ošetřovat nemocné dítě mladší než 10 let, nebo
2. pečovat o dítě mladší než 10 let z toho důvodu, že
 - a) dětské výchovné zařízení, v jehož péči dítě jinak je, nebo škola, do které chodí, byly uzavřeny z nařízení příslušných orgánů, nebo
 - b) dítě nemůže být pro nařízenou karanténu v péči dětského výchovného zařízení nebo docházet do školy, nebo
 - c) osoba, která jinak o dítě pečuje, onemocněla, nebo jí byla nařízena karanténa (karanténní opatření), a proto nemůže o dítě pečovat, nebo
3. ošetřovat jiného nemocného člena rodiny, jestliže jeho zdravotní stav vyžaduje nezbytně ošetřování jinou osobou.

(2) Podmínkou pro poskytování podpory při ošetřování člena rodiny je, že dítě nebo nemocný člen rodiny žije se zaměstnancem v domácnosti; splnění podmínky domácnosti se nevyžaduje, jde-li o ošetřování (péči) dítěte mladšího 10 let rodičem.

(3) Podpora při ošetřování člena rodiny se poskytuje nejvýše po dobu prvních devíti kalendářních dnů, pokud potřeba ošetřování (péče) v nich trvá.

(4) Zaměstnanci, který má v trvalé péči aspoň jedno dítě ve věku do skončení povinné školní docházky a je jinak osamělý, se podpora při ošetřování člena rodiny poskytuje nejvýše po dobu prvních 16 kalendářních dnů, pokud potřeba ošetřování (péče) v nich trvá.

(5) Podpora při ošetřování člena rodiny se stanoví stejným způsobem jako nemocenské. Výše podpory za kalendářní den činí 69 % denního vyměřovacího základu.

⁸⁾ § 30 odst. 3 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.

(6) V témž případě ošetřování (péče) náleží podpora jen jednou a jen jednomu oprávněnému.

§ 26 až 29
zrušen

ODDÍL ČTVRTÝ
zrušen

ČÁST ČTVRTÁ
zrušena

ČÁST PÁTÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O NÁROCÍCH
Z NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ
ZAMĚSTNANCŮ

§ 41

Rodinní příslušníci

(1) Za rodinné příslušníky zaměstnance se pro nárok na peněžité dávky nemocenského pojištění považují, pokud nejsou sami pojištěni podle tohoto zákona nebo pojištěni, popřípadě zabezpečeni podle jiných právních předpisů:

- a) manželka (manžel),
- b) děti do skončení povinné školní docházky,
- c) děti od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 26 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopny k práci,
- d) družka (druh), pokud žije se zaměstnancem v domácnosti aspoň tři měsíce.

(2) Za rodinné příslušníky se dále považují, pokud nejsou sami pojištěni podle tohoto zákona nebo pojištěni, popřípadě zabezpečeni podle jiných právních předpisů a pokud jsou výživou převážně odkázáni na zaměstnance:

- a) vnuci a sourozenci do skončení povinné školní docházky,
- b) vnuci a sourozenci od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 26 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopni k práci,
- c) rodiče, prarodiče, tchán a tchyně,
- d) sestra nebo dcera, která vede ovdovělému nebo rozvedenému (rozloučenému) zaměstnanci jeho domácnost, pokud v ní pečuje o jeho děti ve věku do skončení povinné školní docházky.

(3) Za rodinného příslušníka se považuje také bývalá manželka (manžel) zaměstnancova, pokud není sama pojištěna podle tohoto zákona nebo pojištěna,

popřípadě zabezpečena podle jiných právních předpisů a pokud zaměstnanec má vůči ní vyživovací povinnost.

§ 42

Vznik nároku. Ochranná lhůta

(1) Dávky nemocenského pojištění náleží, jestliže se podmínky rozhodné pro jejich přiznání splnily v době pojištění podle tohoto zákona nebo sice po skončení pojištění, avšak ještě během doby, po kterou zaměstnanec pobírá nemocenské, podporu při ošetřování člena rodiny nebo peněžitou pomoc v mateřství, anebo jestliže se splnily v ochranné lhůtě.

(2) Ochranná lhůta činí 42 dnů od skončení zaměstnání; jestliže však zaměstnanec byl naposledy zaměstnán po kratší dobu, činí ochranná lhůta jen tolik dnů, kolik dnů byl naposledy zaměstnán. U žen, jejichž zaměstnání skončilo v době těhotenství, činí ochranná lhůta vždy šest měsíců.

(3) Vznikne-li v ochranné lhůtě znovu pojištění podle tohoto zákona, staví se běh ochranné lhůty po dobu trvání tohoto pojištění. Ochranná lhůta získaná novým pojištěním se připočítává k nevyčerpanému zbytku dřívější ochranné lhůty až do nejvyšší výměry 42 dnů. Vznikem pojištění, popřípadě zabezpečení podle jiných předpisů ochranná lhůta zaniká. Vznikem účasti na důchodovém pojištění nebo nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných však ochranná lhůta nezaniká, pokud jde o nárok na nemocenské a peněžitou pomoc v mateřství náležející z pojištění podle tohoto zákona; v tomto případě ochranná lhůta zaniká až dnem vzniku nároku na tyto dávky z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, pokud již podle odstavce 2 neuplynula dříve.

(4) Vykonává-li zaměstnanec několik činností, které zakládají pojištění podle tohoto zákona, plyne ochranná lhůta z každé z nich.

§ 43

Souběh nároků na dávky

Nároky na dávky nemocenského pojištění náležející z téhož důvodu se posuzují samostatně.

§ 43a

Dávky nemocenského pojištění náleží i za dobu, po kterou se oprávněný zdržuje trvale v cizině.

§ 44

Promlčení dávek

(1) Nárok na nemocenské, podporu při ošetřování člena rodiny, vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství nebo peněžitou pomoc v mateřství za jednotlivé dny se promlčuje, nebyl-li uplatněn do tří let ode dne, za který náleží.

(2) Byl-li nárok na dávku uplatněn, promlčuje se do tří let ode dne přiznání dávky.

(3) Nárok na vrácení částek jednotlivých výplat dávek poskytnutých neprávem (§ 48 odst. 2) se promlčuje za 10 let od jejich výplaty. Promlčení lhůta neběží, jsou-li na úhradu dávky vyplacené neprávem prováděny srážky z dávky nebo započitatelného výdělku.

(4) Nárok na náhradu škody způsobené zaměstnavatelem nesprávným postupem při provádění nemocenského pojištění⁵⁾ se promlčuje za pět roků ode dne, kdy orgán sociálního zabezpečení zjistil, že dávka byla poskytnuta neprávem, nejpozději však za 10 let ode dne vzniku škody.

§ 45

Přechod nároku

(1) Zemře-li zaměstnanec nebo jiný oprávněný, nabývají nároku na částky peněžitých dávek, které se staly splatnými do dne jeho smrti, postupně manžel (manželka), děti, otec, matka, druh (družka) nebo sourozenci, jestliže tyto osoby žily se zemřelým v době jeho smrti v domácnosti.

(2) Nárok na peněžitou dávku nemocenského pojištění nelze platně postoupit ani dát do zástavy. Zabavení nároku na tyto dávky se řídí předpisy o exekuci na plat.

(3) Jestliže by výplatou dávky oprávněnému byly poškozeny zájmy jeho dětí nebo jiných členů rodiny, může příslušný orgán nemocenského pojištění určit, komu bude dávka vyplacena. Příjemce dávky je povinen jí použít toliko ve prospěch dětí nebo jiných členů rodiny, pro něž je dávka určena.

Povinnosti zaměstnanců a jiných oprávněných

§ 46

Zaměstnanec nebo jiný oprávněný, popřípadě příjemce dávky je povinen hlásit důvod zániku nároku na dávku, jakož i jiné skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na dávku nebo pro její výši a výplatu, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne, kdy se o skutečnosti dozvěděl; hlášení o vzniku a ukončení pracovní neschopnosti je povinen podat bez zbytečného odkladu.

§ 47

(1) Zaměstnanci jsou povinni dodržovat stanovený léčebný režim,⁶⁾ řídit se pokyny příslušného lékaře a zdržet se toho, co ztěžuje obnovení pracovní schopnosti. Dále jsou povinni vyžádat si ke změně pobytu za trvání pracovní neschopnosti předchozí souhlas ošetřujícího lékaře a předkládat příslušnému orgánu sociálního zabezpečení doklady potřebné k posouzení a kontrole pracovní neschopnosti.

(2) Nemocenské může být dočasně sníženo nebo odňato, jestliže zaměstnanec porušil povinnosti stanovené v odstavci 1. Má-li takový zaměstnanec rodinné příslušníky, může být nemocenské jen sníženo, a to nejvíce o čtvrtinu. Nemocenské lze dočasně snížit nebo odejmout nejdříve ode dne porušení povinností stanovených v odstavci 1, a to jen za dobu, za kterou nebylo ještě vyplaceno.

§ 48

Změna a vrácení dávek

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li skutečnosti rozhodné pro nárok na přiznané nemocenské, podporu při ošetřování člena rodiny, vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství nebo peněžitou pomoc v mateřství, anebo pro jejich výši, nebo jestliže tyto dávky byly přiznány na podkladě omylu, je možno je odejmout, snížit nebo zastavit jejich výplatu, pokud nejde o případy uvedené v odstavci 2, jen pro budoucno; zvýšení se však provede se zpětnou platností, pokud nárok není již promlčen.

(2) Zaměstnanec nebo příjemce peněžitou dávku, který zavinil, že dávka byla vyplacena neprávem, je povinen přeplatek vrátit; to platí zejména, jestliže dávku vylákal, zamlčel některou rozhodnou skutečnost nebo nesplnil jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem nebo prováděcími předpisy. Povinnost zaměstnance k náhradě škody, která jeho zaměstnavateli vznikla jednáním zaměstnance podle věty první, se řídí ustanoveními občanského zákoníku. Bylo-li v dávkovém řízení vydáno vykonatelné rozhodnutí o povinnosti vrátit přeplatek, lze jej vymáhat jako pojistné, a to nejpozději do 10 let ode dne právní moci takového rozhodnutí. Takový přeplatek může být také srážen z dávek nebo ze mzdy, které se vyplácejí osobě povinné k náhradě; přitom platí obdobně předpisy o částkách, které nelze zabavit při exekuci na plat.

§ 49

Vynětí z daňové povinnosti

Dávky nemocenského pojištění se nezdaňují.

§ 50

Neplatná právní jednání

(1) Ujednání v neprospěch zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků nebo pozůstalých, která jsou v rozporu s tímto zákonem, jsou neplatná.

(2) zrušen

(3) zrušen

⁵⁾ § 19 odst. 3 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

⁶⁾ § 11 písm. e) zákona ČNR č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění.

§ 51

Výplata dávek do ciziny

(1) Nestanoví-li jinak mezistátní úmluva nebo pokud se dále nestanoví jinak, dávky se do ciziny nevyplácejí. Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky však může povolit výjimku a stanovit podmínky pro výplatu dávek, zdržuje-li se oprávněný ve státě, s nímž není uzavřena úmluva, zejména z důvodu mezistátní vzájemnosti.

(2) Zaměstnancům uvedeným v § 3 odst. 1 a 2, pokud jejich nemocenské pojištění provádí zaměstnavatel, mohou být dávky nemocenského pojištění vypláceny zaměstnavatelem do ciziny, a to i v jiné než české měně; je-li však takovému zaměstnanci do ciziny vyplácena mzda (plat), popřípadě část mzdy (platu), je zaměstnavatel povinen, pokud se se zaměstnancem nedohodne jinak, vyplácet mu v příslušné měně do ciziny i dávky nemocenského pojištění, a to aspoň ve stejném rozsahu (poměru), v jakém mu v této měně vyplácí i mzdu (plat).

§ 51a

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky může vyhláškou upravit podrobnosti o běhu podpůrné doby a ochranné lhůty a výpočtu a poskytování dávek a stanovit, co se považuje za porod pro nárok na dávky a za pracovní úraz (nemoc z povolání), jaké jiné skutečnosti se považují za převedení na jinou práci pro nárok na vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství; přitom může upravit podmínky pojištění, poskytování dávek a způsob jejich výpočtu pro některé skupiny osob se zřetelem na zvláštní povahu jejich činnosti nebo způsob jejich odměňování.

**ČÁST ŠESTÁ
ORGANIZACE A HOSPODAŘENÍ
NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ
ZAMĚSTNANCŮ**

**ODDÍL PRVNÍ
ORGANIZACE NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ**

§ 52 a 53

zrušeny

§ 54

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky řídí rozvoj nemocenského pojištění, zejména zpracovává koncepce a návrhy právních úprav v nemocenském pojištění, dbá o účelné vynakládání státních prostředků určených na nemocenské pojištění, koordinuje jednotné provádění nemocenského pojištění, připravuje návrhy mezinárodních smluv a zabezpečuje

úkoly vyplývající z těchto smluv; přitom spolupracuje s ostatními orgány nemocenského pojištění.

**ODDÍL DRUHÝ
HOSPODAŘENÍ NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ**

§ 55

(1) Příjmy a výdaje nemocenského pojištění jsou součástí státních příjmů a výdajů.

(2) Výdaje na dávky nemocenského pojištění, které zaměstnavatel vyplácí do ciziny v jiné než české měně (§ 51), jsou z prostředků nemocenského pojištění hrazeny způsobem stanoveným ve zvláštním zákoně¹⁰⁾ v české měně.

§ 56 a 57

zrušeny

ODDÍL TŘETÍ

zrušen

**ČÁST SEDMÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ
A ZÁVĚREČNÁ**

§ 59

Do 31. prosince 1998 jsou účastní nemocenského pojištění interní vědeckí aspiranti.

§ 60

(1) Dobrovolné pokračování v nemocenském pojištění a dobrovolné nemocenské pojištění zaniká dnem 31. ledna 1957.

(2) Dávky napadlé v době trvání dobrovolného pokračování v nemocenském pojištění a dobrovolného nemocenského pojištění se poskytují za podmínek a ve výši podle předpisů platných před 1. lednem 1957.

§ 61

(1) Kde se v jiných předpisech mluví o národním pojištění, rozumí se tím, pokud jde o nemocenské pojištění zaměstnanců, od 1. ledna 1957 pojištění podle tohoto zákona; má-li se podle těchto předpisů použít ustanovení platných dosud pro národní pojištění, použije se ustanovení tohoto zákona přiměřeně.

(2) zrušen

§ 62

(1) Zaměstnanci, který dne 31. prosince 1956 byl neschopen práce pro nemoc nebo úraz nebo nevykonával práci z důvodu karantény nebo ošetřování člena rodiny, nenáleží z těchto důvodů od 1. ledna 1957 mzda (plat), popřípadě její část; náleží mu však od téhož dne nemocenské, popřípadě podpora při ošetřo-

¹⁰⁾ § 9 odst. 1 a 4 zákona ČNR č. 589/1992 Sb.

vání člena rodiny v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Zaměstnankyni, která dne 31. prosince 1956 nepracovala pro těhotenství nebo mateřství, nenáleží z toho důvodu od 1. ledna 1957 mzda (plat), náleží jí však od téhož dne peněžitá pomoc v mateřství v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(3) Přídatky na děti za podmínek stanovených v tomto zákoně se přiznají poprvé za měsíc leden 1957.

§ 62a a 63

zrušeny

§ 64

(1) Zrušují se veškeré předpisy o věcech upravených tímto zákonem. Zejména se zrušují:

- a) zákon č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jakož i ustanovení prováděcích předpisů k tomuto zákonu, pokud upravují nemocenské pojištění;
- b) zákon č. 90/1949 Sb., o rodinných přídatcích, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, jakož i předpisy vydané podle tohoto zákona;
- c) ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povolanych ke službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků;
- d) zákon č. 102/1951 Sb., o přebudování národního pojištění, pokud upravuje nemocenské pojištění;
- e) ustanovení § 13 až 15 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči, jakož i předpisy vydané podle těchto ustanovení;
- f) vládní nařízení č. 109/1952 Sb., o úpravě zaměstnavatelské části pojistného v národním pojištění zaměstnanců, ve znění vládního nařízení č. 84/1953 Sb.;
- g) vládní nařízení č. 46/1954 Sb., o úpravě pojistného národního pojištění placeného spotřebními a výrobními družstvy a jejich družstevními svazy.

(2) Dále se zrušují všechna ustanovení předpisů, pokud upravují pro osoby pojištěné podle tohoto zákona nároky na plnění obdobná rodinným přídatkům. Zejména se zrušují:

- a) ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců;
- b) ustanovení § 26 odst. 1 zákona č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů;
- c) ustanovení § 21 vládního nařízení č. 68/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro správní zaměstnance;

- d) ustanovení § 23 vládního nařízení č. 69/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro učitele;
- e) ustanovení § 21 vládního nařízení č. 70/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro zaměstnance zdravotní péče;
- f) ustanovení § 15 vládního nařízení č. 71/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele;
- g) obdobná ustanovení jiných platových řádů.

(3) Rovněž se zrušují všechna ustanovení předpisů, pokud přiznávají nárok na mzdu (plat), popřípadě na jejich část v případech, ve kterých tento zákon přiznává nárok na nemocenské, na podporu při ošetřování člena rodiny nebo na peněžitou pomoc v mateřství. Platnosti v tomto rozsahu pozbývají zejména:

- a) ustanovení § 1154b) občanského, vyhlášeného dne 1. června 1811, ve znění zákona č. 155/1921 Sb.;
- b) ustanovení § 6 zákona č. 244/1922 Sb., kterým se všeobecně upravují právní poměry mezi zaměstnavateli a zaměstnanci na Slovensku;
- c) ustanovení § 19 až 23 zákona č. 154/1934 Sb., o soukromých zaměstnancích;
- d) ustanovení platových řádů č. 68/1950 Sb., č. 69/1950 Sb., č. 70/1950 Sb., č. 71/1950 Sb., č. 121/1950 Sb., jakož i všechna obdobná ustanovení jiných platových řádů a předpisů;
- e) ustanovení § 5 první věty zákona č. 189/1936 Sb., o pracovním poměru redaktorů.

§ 65

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provedou jej všichni členové vlády.

* * *

Zákon č. 16/1959 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1959.

Zákon č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Zákon č. 67/1965 Sb., o některých změnách v nemocenském pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Zákon č. 87/1968 Sb., o změnách v nemocenském pojištění a v nemocenské péči, nabyt účinnosti dnem 1. července 1968.

Zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídatcích na děti z nemocenského pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. července 1968.

Zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, nabylo účinnosti dnem 1. února 1982.

Zákon č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. července 1982.

Zákon č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1984.

Zákon č. 109/1984 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Zákon č. 51/1987 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, nabyt účinnosti dnem 1. července 1987.

Zákon č. 110/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, nabyt účinnosti dnem 1. května 1990.

Zákon č. 180/1990 Sb., o změnách předpisů o nemocenském a sociálním zabezpečení a mateřském příspěvku a některých dalších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. července 1990.

Zákon č. 306/1991 Sb., o změnách v sociálním zabezpečení, nabyt účinnosti dnem 1. srpna 1991.

Zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Zákon č. 235/1992 Sb., o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení, nabyt účinnosti dnem 1. června 1992.

Zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Zákon České národní rady č. 37/1993 Sb., o změnách v nemocenském a sociálním zabezpečení a některých pracovněprávních předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993, s výjimkou ustanovení čl. IV bodů 27 až 29, 32, 35 a 36, čl. V a čl. XI bodů 2 a 9, která nabyt účinnosti dnem 1. března 1993.

Zákon č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje

zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 1993.

Zákon č. 308/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavicích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Zákon č. 182/1994 Sb., kterým se zvyšuje státní vyrovnávací příspěvek nezaopatřeným dětem a některé další sociální dávky, nabyt účinnosti dnem 1. října 1994.

Zákon č. 241/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavicích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Zákon č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře, nabyt účinnosti dnem 1. října 1995, s výjimkou čl. I, čl. II bodů 2, 8 až 12, čl. III bodu 3, čl. IV bodů 1 a 2, čl. VI bodů 5, 7, 9, 10, 12 až 15, čl. VII bodů 1, 2, 4, 6 až 9, 13 a 14, čl. IX bodů 1 a 4, čl. XI, čl. XIII bodů 2, 5, 6, 11, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 30 až 32, čl. XVIII bodu 2, čl. XXV a čl. XXVI, které nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Zákon č. 160/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1996.

104

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem České národní rady č. 10/1993 Sb., zákonem č. 160/1993 Sb., zákonem č. 307/1993 Sb., zákonem č. 42/1994 Sb., zákonem č. 241/1994 Sb., zákonem č. 59/1995 Sb., zákonem č. 118/1995 Sb., zákonem č. 149/1995 Sb. a zákonem č. 160/1995 Sb.

ZÁKON

o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Tento zákon upravuje pojistné na sociální zabezpečení, které zahrnuje pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění, a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné“).

§ 2

Pojistné je příjmem státního rozpočtu. Příjmem státního rozpočtu jsou též penále (§ 20), přírážka k pojistnému na sociální zabezpečení (§ 21) a pokuty (§ 22) ukládané podle tohoto zákona. Pojistné na důchodové pojištění se vede na samostatném účtu státního rozpočtu a v zákonu o státním rozpočtu se uvádí jako samostatná položka příjmů státního rozpočtu.

§ 3

Poplatníci pojistného

(1) Pojistné jsou povinni platit tito poplatníci:

- a) organizace, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají více než 25 zaměstnanců, anebo sice méně, avšak evidenci mezd pro ně vede jiná fyzická nebo právnická osoba, která zaměstnává více než 25 zaměstnanců,
- b) malé organizace, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají alespoň jednoho zaměstnance a nesplňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zaměstnanci, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí

1. zaměstnanci v pracovním poměru; za zaměstnance v pracovním poměru se pro účely tohoto zákona považuje též osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovními předpisy pro jeho vznik,
2. zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
3. členové družstev, jestliže nejsou v pracovním vztahu k družstvu, ale vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,
4. společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže nejsou v pracovním vztahu k této společnosti, ale vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,
5. soudci,
6. poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu,
7. členové obecních zastupitelstev, jestliže jsou jim vypláceny odměny jako dlouhodobě uvolněným členům obecních zastupitelstev,
8. členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu a ředitel Bezpečnostní informační služby,
9. dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
10. pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních,
11. osoby zařazené k pravidelnému výkonu prací ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě,
12. občané se změněnou pracovní schopností připravující se na pracovní uplatnění, pokud jsou účastní nemocenského pojištění podle

předpisů o nemocenském pojištění;¹⁾ za zaměstnance se považuje též občan, jemuž po skončení zaměstnání zakládajícího účast na nemocenském pojištění byly zúčtovány příjmy z tohoto zaměstnání, které jsou započitatelné do vyměřovacího základu podle § 5 odst. 1 písm. a) a odst. 2.

(2) Osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pokud jsou účastny důchodového pojištění podle předpisů o důchodovém pojištění,²⁾ a za podmínek stanovených tímto zákonem též zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na nemocenské pojištění, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle předpisů o sociálním zabezpečení.⁵¹⁾ Kdo se považuje za osobu samostatně výdělečně činnou, stanoví zákon o důchodovém pojištění.⁵²⁾

(3) Osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění⁵³⁾ jsou za dobu dobrovolné účasti na důchodovém pojištění povinny platit pojistné na důchodové pojištění.

§ 4

Pojistné

Výše pojistného se stanoví procentní sazbou z vyměřovacího základu zjištěného za rozhodné období.

Vyměřovací základ

§ 5

(1) Vyměřovacím základem

- a) zaměstnanec je úhrn příjmů zúčtovaných mu organizací nebo malou organizací v souvislosti s výkonem zaměstnání, které zakládá účast na nemocenském pojištění, s výjimkou nezapočitatelných příjmů, jimiž jsou:
 1. náhrady výdajů, popřípadě jejich části, které nepodléhají dani z příjmu fyzických osob,³⁾
 2. náhrady škody,⁴⁾
 3. odměny vyplacené podle zákona o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích,⁵⁾
 4. hodnota (finanční ocenění) poskytnutých nepeňěžních plnění, která nepodléhají dani z příjmu fyzických osob,⁶⁾
- b) organizace a malé organizace je částka odpovídající úhrnu vyměřovacích základů jejích zaměstnanců.

(2) Do vyměřovacího základu zaměstnanec se dále zahrnují tyto příjmy zúčtované zaměstnanci organizací nebo malou organizací v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá jeho účast na nemocenském pojištění:

- a) náhrady mzdy, s výjimkou náhrady mzdy při výkonu služby v ozbrojených silách a civilní služby⁷⁾ a náhrady mzdy poskytnuté za dobu před vznikem nemocenského pojištění zaměstnanec,
- b) odměny za pracovní pohotovost,⁸⁾

¹⁾ Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., zákona č. 58/1964 Sb., zákona č. 65/1965 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., zákona č. 88/1968 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 73/1982 Sb., zákona č. 148/1983 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 51/1987 Sb., zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 306/1991 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 79/1984 Sb., vyhlášky č. 135/1984 Sb., vyhlášky č. 59/1987 Sb., vyhlášky č. 148/1988 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb. a vyhlášky č. 263/1990 Sb.

§ 10 odst. 2 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 118/1992 Sb. (úplné znění č. 452/1992 Sb.).

Vyhláška Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 141/1958 Ú. l., o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení odsouzených, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

²⁾ Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

⁵¹⁾ § 145a a násl. zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb.

⁵²⁾ § 9 zákona č. 155/1995 Sb.

⁵³⁾ § 6 zákona č. 155/1995 Sb.

³⁾ Např. § 6 odst. 7, 8, odst. 9 písm. f) a odst. 11 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 259/1994 Sb.

⁴⁾ § 187 až 206 zákoníku práce.

⁵⁾ Zákon č. 527/1990 Sb.

⁶⁾ Např. § 6 odst. 9 písm. b) a c) zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 323/1993 Sb.

⁷⁾ § 125 zákoníku práce.

⁸⁾ § 15 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

§ 19 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech.

c) plnění věrnostní nebo stabilizační povahy; za taková plnění se vždy považují plnění poskytnutá z důvodu trvání zaměstnání po určitou dobu nebo k určitému dni, s výjimkou:

1. věrnostního přídatku horníkům;⁹⁾
2. náborových příspěvků doosídlencům;¹⁰⁾
3. částky, kterou zaměstnavatel zaplatil za zaměstnance za poskytnutou zdravotní péči nehrázenou ze všeobecného zdravotního pojištění;
4. jednorázové nevratné sociální výpomoci poskytnuté zaměstnanci v mimořádně závažných případech;
5. částky poskytnuté zaměstnavatelem jako sociální příspěvek k zabránění výraznému poklesu životní úrovně v době pracovní neschopnosti delší šesti týdnů;
6. pojistného zaplaceného zaměstnavatelem za zaměstnance na jeho úrazové pojištění, zdravotní pojištění, penzijní připojištění se státním příspěvkem, důchodové připojištění a pojištění pro případ dožití určitého věku;
7. peněžního či nepeněžního plnění, zvýhodnění, příspěvku, příplatku, odstupného, popřípadě dalších částek osvobozených od daně z příjmů;^{10a)}
8. částky, o kterou je úhrada zaměstnance za výrobky nebo služby poskytnuté zaměstnavatelem nižší, než je jejich obvyklá cena;
9. částky ve výši 1 % pořizovací ceny motorového vozidla za kalendářní měsíc, je-li poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci k používání pro služební i soukromé účely;
10. odstupného poskytnutého zaměstnanci ve výši podle zákoníku práce^{10b)} a odchodného,

d) plnění poskytnutá k životnímu jubileu, s výjimkou plnění poskytnutého při příležitosti životního jubilea 50 let věku a při prvním skončení zaměstnání po nabytí nároku na starobní nebo invalidní důchod.

§ 5a

(1) Vyměřovacím základem osoby samostatně vý-

dělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je částka, kterou si určí, ne však méně než 35 % příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení. Příjmy ze samostatné výdělečné činnosti a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení se pro účely tohoto zákona posuzují podle zvláštního zákona;⁵⁴⁾ za příjem ze samostatné výdělečné činnosti se pro účely tohoto zákona považuje též příjem osoby samostatně výdělečně činné dosažený výkonem samostatné výdělečné činnosti, i když se tento příjem pro účely daně z příjmů fyzických osob považuje za příjem ze závislé činnosti⁵⁵⁾ nebo ostatní příjem.⁵⁶⁾ U osoby samostatně výdělečně činné, která účtuje v soustavě podvojného účetnictví,⁵⁷⁾ společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti se pro účely tohoto zákona za příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení považuje základ daně z příjmů⁵⁸⁾ z této činnosti.

(2) Vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti činí nejméně trojnásobek částky, do níž se započítává plně část osobního vyměřovacího základu pro stanovení výpočtového základu pro vyměření důchodu z důchodového pojištění⁵⁹⁾ (dále jen „neomezená částka pro výpočet důchodu“), která platí k 1. lednu kalendářního roku, za který se pojistné na důchodové pojištění platí. Vyměřovací základ podle předchozí věty se sníží o částku rovnající se čtvrtině neomezené částky pro výpočet důchodu uvedené v předchozí větě za každý kalendářní měsíc v rozhodném období, v němž po celý kalendářní měsíc netrvala účast na důchodovém pojištění osob samostatně výdělečně činných nebo po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na nemocenské z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, popřípadě pobírala takové nemocenské, vykonávala službu v ozbrojených silách (civilní službu) nebo pobírala peněžitou pomoc v mateřství (peněžitou pomoc) z nemocenského pojiš-

⁹⁾ Zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídatku horníkům.

¹⁰⁾ Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí ČR a Ministerstva zemědělství a výživy ČR č. 62/1970 Sb., o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlencům ve vymezeném území pohraničí, ve znění vyhlášky č. 69/1986 Sb.

^{10a)} § 6 odst. 9 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

^{10b)} § 60a odst. 1 zákoníku práce.

⁵⁴⁾ § 7 odst. 1 a 2 a § 24 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ § 6 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁶⁾ § 10 odst. 1 písm. a) zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

⁵⁷⁾ § 23 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb.

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb.

⁵⁸⁾ Např. § 7 odst. 4 a 5 a § 23 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb.

⁵⁹⁾ § 15 a § 107 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb.

tění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc. U poživatele starobního nebo plného invalidního důchodu se pro účely tohoto zákona dobou pobírání nemocenského z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných rozumí též doba pracovní neschopnosti po uplynutí podpůrné doby pro poskytování nemocenského stanovené předpisy nemocenského pojištění. Vyměřovací základ může činit nejvýše 486 000 Kč; tato částka se sníží o částku 40 500 Kč za každý kalendářní měsíc uvedený ve větě druhé.

(3) Vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na nemocenské pojištění je částka stanovená jako měsíční vyměřovací základ podle § 14 odst. 2, 4 a 5.

§ 5b

(1) Vyměřovacím základem osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění pro stanovení výše pojistného na důchodové pojištění je částka, kterou si určí, nejméně však měsíčně neomezená částka pro výpočet důchodu platná k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém se pojistné na důchodové pojištění platí.

(2) Pro účely zákona o důchodovém pojištění se za vyměřovací základ pro stanovení ročního vyměřovacího základu⁶⁰⁾ považuje vyměřovací základ uvedený v odstavci 1 a upravený tak, že se vynásobí koeficientem stanoveným jako podíl všeobecného vyměřovacího základu⁶¹⁾ za kalendářní rok, za který se pojistné na důchodové pojištění platí, a všeobecného vyměřovacího základu⁶¹⁾ za kalendářní rok, ve kterém bylo pojistné na důchodové pojištění zapláceno, nejvýše však za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářní rok, do něhož spadá den, od něhož se přiznává důchod; pokud však kalendářní rok, za který se pojistné na důchodové pojištění platí, předchází nejvýše o dva roky kalendářnímu roku, do něhož spadá den, od něhož se přiznává důchod, považuje se za vyměřovací základ pro účely zákona o důchodovém pojištění vyměřovací základ uvedený v odstavci 1.

§ 5c

Vyměřovací základy podle § 5 až 5b se zaokrouhlují na celé koruny směrem nahoru.

§ 6

Rozhodné období

(1) Rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ, je kalendářní měsíc, za který se pojistné platí, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) U osoby samostatně výdělečně činné je rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, kalendářní rok, za který se toto pojistné a příspěvek platí.

§ 7

Sazby pojistného

(1) Sazby pojistného z vyměřovacího základu činí:

- a) u organizace a malé organizace 26 %, z toho 3,3 % na nemocenské pojištění, 19,5 % na důchodové pojištění a 3,2 % na státní politiku zaměstnanosti,
- b) u zaměstnanců 8 %, z toho 1,1 % na nemocenské pojištění, 6,5 % na důchodové pojištění a 0,4 % na státní politiku zaměstnanosti,
- c) u osob samostatně výdělečně činných 29,6 % na důchodové pojištění a na státní politiku zaměstnanosti, z toho 26 % na důchodové pojištění a 3,6 % na státní politiku zaměstnanosti, a 4,4 % na nemocenské pojištění,
- d) u osob dobrovolně účastných důchodového pojištění 26 % na důchodové pojištění.

(2) Pro stanovení pojistného na důchodové pojištění, které platí osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění za období předcházející kalendářnímu roku, ve kterém toto pojistné platí, se použije sazba pojistného platná k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém se pojistné na důchodové pojištění platí.

(3) Pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

Odvod pojistného

§ 8

(1) Organizace a malá organizace je povinna odvádět i pojistné, které je povinen platit zaměstnanec. Pojistné odvedené za zaměstnance srazí organizace nebo malá organizace z jeho příjmů, které mu zúčtovala. Za kalendářní měsíc, ve kterém zaměstnanec má započitatelný příjem, avšak nelze z něho srazit pojistné z důvodu, že tento příjem není v peněžní formě, srazí organizace nebo malá organizace pojistné z příjmů

⁶⁰⁾ § 16 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb.

⁶¹⁾ § 17 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb.

v peněžní formě zúčtovaných zaměstnanci v nejbližších kalendářních měsících.

(2) Organizace a malá organizace je povinna sama vypočítat pojistné, které je povinna odvádět.

§ 9

(1) Organizace odečte úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění od pojistného, které je povinna odvádět, a rozdíl odvede na účet České správy sociálního zabezpečení.

(2) Částka pojistného podle odstavce 1 se platí za jednotlivé kalendářní měsíce a je splatná v den, který je v organizaci určen pro výplatu mezd a platů za příslušný měsíc. V organizacích, kde je výplata mezd a platů rozložena na různé dny, je dnem splatnosti pojistného poslední den této výplaty za uplynulý kalendářní měsíc. Není-li tento den určen, je pojistné splatné nejpozději do osmi dnů po uplynutí kalendářního měsíce, za nějž se odvádí. Změní-li organizace den, který je určen pro výplatu mezd a platů, tak, že určí den pozdější, je povinna písemně oznámit České správě sociálního zabezpečení tuto změnu nejpozději jeden den před původním dnem výplaty mezd a platů; nesplní-li organizace tuto povinnost, má se za to, že ke změně dne určeného v organizaci pro výplatu mezd a platů nedošlo. Jde-li o pojistné sražené zaměstnanci podle § 8 odst. 1 věty třetí, je toto pojistné splatné ve lhůtách určených podle věty první až čtvrté v kalendářním měsíci, který následuje po měsíci, ve kterém byl zaměstnanci zúčtován příjem, z něhož se pojistné sráží.

(3) Ve lhůtě uvedené v odstavci 2 předloží organizace České správě sociálního zabezpečení přehled o zúčtovaných dávkách nemocenského pojištění, o výši vyměřovacího základu, o výši pojistného, které je povinna odvádět, a o rozdílu mezi pojistným a zúčtovanými dávkami nemocenského pojištění s uvedením dne platby tohoto rozdílu a čísla účtu, z něhož byla platba rozdílu provedena.

(4) Je-li úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění vyšší než pojistné, které je organizace povinna odvést, požádá organizace Českou správu sociálního zabezpečení o úhradu rozdílu. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna uhradit rozdíl do osmi dnů od obdržení žádosti o úhradu a přehledu údajů podle odstavce 3.

§ 10

Malá organizace je povinna odvést pojistné za kalendářní měsíc na účet příslušné okresní správy sociál-

ního zabezpečení¹⁷⁾ v den, který určila pro výplatu mezd a platů za příslušný měsíc. V malé organizaci, kde je výplata mezd a platů rozložena na různé dny, je dnem splatnosti pojistného poslední den této výplaty za uplynulý kalendářní měsíc. Není-li tento den určen, je pojistné splatné nejpozději do osmi dnů po uplynutí kalendářního měsíce, za nějž se odvádí. Ve lhůtě uvedené v předchozích větách předloží malá organizace příslušné okresní správě sociálního zabezpečení¹⁷⁾ přehled o vyměřovacích základech u jednotlivých zaměstnanců za rozhodné období a údaj o úhrnné výši pojistného s uvedením dne platby pojistného a čísla účtu, z něhož byla platba provedena. Ustanovení § 9 odst. 2 věty čtvrté a páté platí zde obdobně.

§ 11

Organizace nebo malá organizace, ve které je odsouzený zařazen k výkonu prací, je povinna odvádět za každý kalendářní měsíc příslušné věznici spolu se mzdou za práci odsouzeného i pojistné, které je povinna platit [(§ 7 odst. 1 písm. a)]. Věznice odečte úhrn dávek nemocenského pojištění vyplacených odsouzeným od pojistného, které je povinna za odsouzené odvádět (§ 8 odst. 1) a ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 2 odvede částku pojistného na účet České správy sociálního zabezpečení. Ustanovení § 9 odst. 3 a 4 platí obdobně.

§ 12

(1) Na právního nástupce organizace nebo malé organizace přechází povinnost platit pojistné za dobu nejvýše 10 roků nazpět ode dne, kdy se stal právním nástupcem. Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁸⁾ je povinna na žádost takového právního nástupce vykázat evidovanou výši dlužného pojistného.

(2) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná, může dlužné pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti zaplatit osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné; to platí obdobně pro dlužné pojistné na důchodové pojištění, zemře-li osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění.

§ 13

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na nemocenské pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.¹⁹⁾

¹⁷⁾ § 7 písm. c) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

¹⁸⁾ § 7 písm. c) a d) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

¹⁹⁾ § 7 písm. b) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit za podmínek dále stanovených buď pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nebo zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „zálohy na pojistné“) a doplatek na pojistném na důchodovém pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „doplatek na pojistném“).

§ 13a

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné

- a) za kalendářní měsíc, ve kterém se přihlásila k účasti na důchodovém pojištění v kalendářním roce podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, a za kalendářní měsíce následující po tomto měsíci; povinnost platit zálohy na pojistné na základě této přihlášky trvá naposledy za kalendářní měsíc, který předchází kalendářnímu měsíci, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, ve kterém se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k účasti na důchodovém pojištění, nebo
- b) za kalendářní měsíc, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, ve kterém byla povinně účastna důchodového pojištění podle § 10 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, a za kalendářní měsíce následující po tomto měsíci; povinnost platit zálohy na pojistné na základě této povinné účasti trvá naposledy za kalendářní měsíc, který předchází kalendářnímu měsíci, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok následující po kalendářním roce, ve kterém byla osoba samostatně výdělečně činná povinně účastna důchodového pojištění podle § 10 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění.

(2) Pokud se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění v době, kdy je ještě povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1, platí zálohy na pojistné na základě přihlášky k účasti na důchodovém pojištění podle odstavce 1 písm. a) až po uplynutí období, za které je povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1 písm. b).

(3) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné podle předchozích odstavců naposledy za kalendářní měsíc, v němž nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 5 větě druhé zákona o důchodovém pojištění.

(4) Pokud osobě samostatně výdělečně činné, která byla povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1 písm. b), zanikla v kalendářním roce tato povinnost proto, že nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 5 větě druhé zákona o důchodovém pojištění,

a osoba samostatně výdělečně činná poté v tomto roce zahájila samostatnou výdělečnou činnost, je povinna platit zálohy na pojistné ve výši, jako kdyby k zániku této povinnosti nedošlo; povinnost platit zálohy na pojistné přitom vzniká za kalendářní měsíc, ve kterém osoba samostatně výdělečně činná zahájila samostatnou výdělečnou činnost.

(5) Osoba samostatně výdělečně činná, která se přihlásila podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění k účasti na důchodovém pojištění za kalendářní rok až po jeho uplynutí a nebyla povinna platit zálohy na pojistné za tento rok podle odstavce 1 písm. b), může zaplatit jednorázově zálohy na pojistné za tento rok, a to až do podání přehledu o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za tento rok.

(6) Zálohy na pojistné, které byly zaplacený, aniž byla dána povinnost je platit, se považují pro účely stanovení přeplatku na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „přeplatek na pojistném na důchodové pojištění“) nebo doplatku na pojistném (§ 14 odst. 9 a 10) za zálohy na pojistné, pokud osoba samostatně výdělečně činná nepožádala o jejich vrácení před podáním přehledu podle § 15 odst. 1; požádala-li o jejich vrácení, považují se za přeplatek na pojistném na důchodové pojištění. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na zálohy na pojistné podle odstavce 5.

§ 14

(1) Zálohy na pojistné se platí na jednotlivé celé kalendářní měsíce. Výše zálohy na pojistné se stanoví procentní sazbou uvedenou v § 7 odst. 1 písm. c) z měsíčního vyměřovacího základu.

(2) Měsíčním vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro placení záloh na pojistné je částka, kterou si určí. Jestliže osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost v předcházejícím kalendářním roce, činí výše měsíčního vyměřovacího základu nejméně 35 % z částky rovnající se průměru, který z příjmů ze samostatné výdělečné činnosti za tento rok po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část tohoto měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost, s tím, že pokud by výše takto stanoveného nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu přesáhla částku 40 500 Kč, činí nejnižší měsíční vyměřovací základ tuto částku.

(3) Po dni, kdy byl nebo měl být podán přehled podle § 15 odst. 1, se záloha na pojistné ve výši odpovídající měsíčnímu vyměřovacímu základu stanovenému podle odstavců 2, 4 a 5 platí do dne, kdy byl nebo měl být takový přehled podán v dalším kalendářním roce.

(4) Na základě žádosti osoby samostatně výdělečně činné příslušná okresní správa sociálního zabez-

pečení poměrně sníží na dobu nejdéle tři měsíců měsíční vyměřovací základ, pokud její příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení připadající v průměru na jeden kalendářní měsíc v období od 1. ledna kalendářního roku do konce kalendářního měsíce předcházejícího kalendářnímu měsíci, ve kterém byla podána žádost o snížení, nejmeně však v období tří kalendářních měsíců po sobě jdoucích, je nejmeně o jednu třetinu nižší než takový příjem připadající v předcházejícím kalendářním roce v průměru na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost.

(5) Měsíční vyměřovací základ stanovený podle odstavců 2 a 4 nesmí činit méně než čtvrtinu neomezené částky pro výpočet důchodu, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se záloha na pojistné platí. Měsíční vyměřovací základ se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(6) Měsíční vyměřovací základ, který osoba samostatně výdělečně činná stanovila v souladu s tímto zákonem a odvedla z něho zálohu na pojistné, nelze datečně měnit.

(7) Zálohy na pojistné se neplatí za kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na nemocenské z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, popřípadě pobírala takové nemocenské, vykonávala službu v ozbrojených silách (civilní službu) nebo pobírala peněžitou pomoc v mateřství (peněžitou pomoc) z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; § 5a odst. 2 část věty druhé za středníkem platí zde obdobně. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na placení záloh na pojistné za kalendářní měsíc, v němž vznikla účast osoby samostatně výdělečně činné na nemocenském pojištění, pokud v takovém měsíci vznikla její pracovní neschopnost (byla nařízena karanténa).

(8) Dlužné zálohy na pojistné se stanoví ve výši odpovídající minimální částce měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle odstavců 2, 4 a 5.

(9) Je-li úhrn záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období vyšší než pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti stanovené podle § 4, nebo platila-li osoba samostatně výdělečně činná zálohy na pojistné za kalendářní rok, ve kterém není účastna důchodového pojištění, jedná se o přeplatek na pojistném na důchodové pojištění.

(10) Doplatek na pojistném se stanoví ve výši rozdílu mezi výší pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti stanoveného podle § 4 a výší záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období.

§ 14a

(1) Záloha na pojistné je splatná od prvního dne kalendářního měsíce, na který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná může po projednání s příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení platit zálohy na pojistné na delší než měsíční období, avšak vždy jen do budoucna a nejdéle do konce kalendářního roku.

(3) Doplatek na pojistném je splatný nejpozději do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, za který se pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti platí.

§ 14b

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna zaplatit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní rok, ve kterém byla aspoň po část roku účastna důchodového pojištění podle § 10 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a za který nebyla podle § 13a povinna platit zálohy na pojistné. Pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle předchozí věty je osoba samostatně výdělečně činná povinna zaplatit nejpozději do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, za který se pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti platí.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna zaplatit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní rok, za který se přihlásila k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění až po jeho uplynutí a za který podle § 13a odst. 1 písm. b) nebyla povinna platit zálohy na pojistné, popřípadě nezaplatila zálohy na pojistné podle § 13a odst. 5, a to do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za tento rok.

§ 14c

(1) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění, je povinna platit pojistné na nemocenské pojištění na jednotlivé celé kalendářní měsíce, s výjimkou těch kalendářních měsíců, ve kterých trvají důvody, pro které se podle § 14 odst. 7 neplatí zálohy na pojistné (§ 13 odst. 2).

(2) Pojistné na nemocenské pojištění se platí spolu se zálohou na pojistné podle § 14a odst. 1 a 2; vzniklo-li nemocenské pojištění v období, na které již byly zaplacený zálohy na pojistné podle § 14a odst. 2, platí pro splatnost pojistného na nemocenské pojištění § 14a odst. 1 obdobně.

§ 15

(1) Osoba, která aspoň po část kalendářního roku vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, je povinna podat příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do jednoho měsíce ode dne, ve kterém měla podle zvláštního zákona podat daňové přiznání za tento kalendářní rok, na předepsaném tiskopise přehled o příjmech a výdajích za tento kalendářní rok. V tomto přehledu se kromě údajů o příjmech ze samostatné výdělečné činnosti a výdajích vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení uvádějí údaje o vyměrovacím základu pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nejnižším měsíčním vyměrovacím základu pro zálohy na pojistné, úhrnu záloh na pojistné, pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistném na nemocenské pojištění; pokud osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost formou spolupráce, je povinna uvést v tomto přehledu též jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo osoby samostatně výdělečně činné, s níž spolupracuje. Pokud osobě samostatně výdělečně činné zpracovává daňové přiznání daňový poradce, je povinna tuto skutečnost příslušné okresní správě sociálního zabezpečení doložit do 30. dubna kalendářního roku, ve kterém má povinnost podat daňové přiznání za předchozí kalendářní rok.

(2) Změní-li se na základě dodatečného nebo opravného daňového přiznání údaje o výši příjmů ze samostatné výdělečné činnosti nebo výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení, které osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle odstavce 1, je povinna tyto změny ohlásit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do osmi dnů ode dne, kdy se o takové změně dověděla; k tomu používá tiskopisu pro podání přehledu podle odstavce 1. Tato správa je na základě tohoto ohlášení povinna písemně oznámit osobě samostatně výdělečně činné novou výši nejnižšího měsíčního vyměrovacího základu pro stanovení záloh na pojistné a pojistného na nemocenské pojištění, výši dlužného pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, výši přeplatku na pojistném na důchodové pojištění a způsob stanovení výše dlužného pojistného nebo přeplatku na pojistném na důchodové pojištění.

(3) Nová výše nejnižšího měsíčního vyměrovacího základu oznámená osobě samostatně výdělečně činné podle odstavce 2 platí pro stanovení záloh na pojistné (pojistného na nemocenské pojištění), které jsou splatné po dni, v němž byla tato výše osobě samostatně výdělečně činné písemně oznámena, pokud tyto zálohy (pojistné na nemocenské pojištění) nebyly před tímto dnem již zaplacený. Dlužné pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je osoba samostatně výdělečně činná povinna doplatit do osmi dnů ode dne, kdy jí byla okresní správou sociálního zabezpečení jeho výše písemně oznámena.

Pro vrácení přeplatku na pojistném na důchodové pojištění vzniklého snížením určeného vyměrovacího základu z důvodu uvedeného v odstavci 2 platí § 17 s tím, že tiskopis předložený podle odstavce 2 věty první se považuje za žádost o vrácení přeplatku na pojistném na důchodové pojištění.

(4) Údaj o určeném vyměrovacím základu, který osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle odstavce 1, nemůže být dodatečně měněn s výjimkou, kdy tento základ musí být z důvodu změny údajů o příjmech ze samostatné výdělečné činnosti nebo výdajích vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení buď zvýšen na částku nejnižšího vyměrovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nebo snížen na tuto částku z důvodu, že osoba samostatně výdělečně činná v přehledu podle odstavce 1 určila vyměrovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši nejnižšího vyměrovacího základu.

(5) Jestliže osoba samostatně výdělečně činná podle údajů uvedených v přehledu o příjmech a výdajích podle odstavce 1 splňovala v kalendářním roce, za který tento přehled podala, podmínky účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a v důsledku dodatečné změny údajů o výši příjmů ze samostatné výdělečné činnosti nebo výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení (odstavec 2) tyto podmínky nesplňuje, považuje se pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti zaplacené za tento kalendářní rok za přeplatek na pojistném na důchodové pojištění a tiskopis předložený podle odstavce 2 věty první za žádost o vrácení tohoto přeplatku, pokud osoba samostatně výdělečně činná současně s ohlášením dodatečné změny údajů se nepřihlásila k účasti na důchodovém pojištění za tento kalendářní rok podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Přihlásí-li se osoba samostatně výdělečně činná podle předchozí věty k účasti na důchodovém pojištění, je současně povinna určit novou výši vyměrovacího základu podle § 5a odst. 1 a 2 a do osmi dnů ode dne podání přihlášky doplatit rozdíl na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud v důsledku nové výše vyměrovacího základu tento rozdíl vznikl. Zálohy na pojistné zaplacené po podání přehledu o příjmech a výdajích podle odstavce 1 se považují za přeplatek na pojistném na důchodové pojištění.

(6) Jestliže osoba samostatně výdělečně činná podle údajů uvedených v přehledu o příjmech a výdajích podle odstavce 1 nesplňovala v kalendářním roce, za který tento přehled podala, podmínky účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a v důsledku dodatečné změny údajů o výši příjmů ze samostatné výdělečné činnosti nebo výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění

a udržení (odstavec 2) tyto podmínky splňuje, platí odstavce 2 a 3 obdobně; pokud se osoba samostatně výdělečně činná za tento kalendářní rok již přihlásila k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a v důsledku nově určené výše vyměřovacího základu podle § 5a odst. 1 a 2 vznikl rozdíl na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, považuje se za dlužné pojistné jen tento rozdíl.

(7) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná před splněním povinností uvedených v předchozích odstavcích, může za ni tyto povinnosti splnit její dědic nebo fyzická osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné. Pokud je těmito osobami podáno více přehledů podle odstavce 1 věty první nebo podle odstavce 2 a nedohodnou-li se tyto osoby na částce vyměřovacího základu určeného podle § 5a odst. 1 a 2, vychází se z přehledu podaného osobou, která podala daňové přiznání za zemřelou osobu samostatně výdělečně činnou,⁶²⁾ a pokud žádná z těchto osob nebyla povinna podat daňové přiznání z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné, považuje se za vyměřovací základ nejnižší z vyměřovacích základů uvedených těmito osobami.

§ 16

(1) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění platí pojistné na důchodové pojištění za jednotlivé celé kalendářní měsíce, ve kterých je aspoň po část kalendářního měsíce účastna důchodového pojištění podle § 6 zákona o důchodovém pojištění.

(2) Pojistné na důchodové pojištění za doby uvedené v § 6 zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po dni podání žádosti o přiznání důchodu z důchodového pojištění, pro jehož nárok a výši mají být tyto doby započteny.

(3) Pojistné na důchodové pojištění za doby uvedené

- a) v § 6 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí dvou kalendářních roků následujících po kalendářním roce, do něhož spadá kalendářní měsíc, za který se toto pojistné platí,
- b) v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí jednoho roku od posledního dne kalendářního měsíce, za který se toto pojistné platí.

(4) Je-li pojistné na důchodové pojištění zapláceno po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 2 a 3 nebo je-li toto pojistné zapláceno osobou uvedenou v § 6

odst. 2 zákona o důchodovém pojištění za dobu delší než deset let, považuje se za přeplatek na pojistném.

(5) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění odvádí pojistné na důchodové pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Při platbě pojistného na důchodové pojištění je osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění povinna označit kalendářní měsíce, za které toto pojistné platí.

§ 17

Přeplatek pojistného

(1) Přeplatek na pojistném se vrací plátcí pojistného nebo jeho právnímu nástupci do pěti let po uplynutí kalendářního roku, v němž vznikl, pokud není jiného splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení. Je-li takový závazek, použije se přeplatku na pojistném k jeho úhradě.

(2) Česká správa sociálního zabezpečení nebo příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁹⁾ je povinna vrátit přeplatek na pojistném do jednoho měsíce ode dne, kdy tento přeplatek zjistila. Požádal-li plátcé pojistného nebo jeho právní nástupce o vrácení přeplatku na pojistném a příslušná správa sociálního zabezpečení vrátila přeplatek na pojistném po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku na pojistném,³⁸⁾ je povinna zaplatit úrok z přeplatku za dobu po uplynutí této lhůty ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí, v němž tato lhůta uplynula; pro den platby přeplatku na pojistném platí obdobně § 19 odst. 2. Za žádost o vrácení přeplatku na pojistném se považuje vždy podání přehledu podle § 15 odst. 1, vyplývá-li z něho přeplatek na pojistném.

§ 18

Promlčení pojistného

(1) Právo předepsat dlužné pojistné se promlčuje za 10 let ode dne splatnosti. Byl-li proveden úkon ke zjištění výše pojistného nebo jeho vyměření, plyne nová promlčecí lhůta ode dne, kdy se o tom plátcé pojistného dozvěděl.

(2) Právo vymáhat pojistné se promlčuje za 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno.

§ 19

Způsob placení pojistného

(1) Pojistné se platí v české měně

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného

⁶²⁾ § 40 odst. 7 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁸⁾ § 49 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

u banky na příslušný účet příslušné správy sociálního zabezpečení (§ 9, 10), nebo

- b) v hotovosti poštovní poukázkou na příslušný účet podle písmene a).

(2) Za den platby pojistného se považuje

- a) u bezhotovostních převodů z účtů u banky den, kdy bylo uskutečněno odepsání z účtu plátce pojistného,
- b) u plateb v hotovosti den, kdy banka, pošta nebo jiná oprávněná osoba hotovost přijala nebo převzala.

(3) Banky a pošty jsou povinny převést platby na příslušné účty příslušných správ sociálního zabezpečení (§ 9, 10) vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy platba z účtu plátce pojistného byla uskutečněna nebo kdy byla ve prospěch účtu příslušné správy sociálního zabezpečení v hotovosti přijata. Pokud je účet příslušné správy sociálního zabezpečení u jiné banky než účet plátce pojistného, z něhož je platba převedena, je banka, která platbu uskutečňuje, povinna převést uhrazenou částku té bance, u které je veden účet příslušné správy sociálního zabezpečení, ve lhůtě uvedené v předchozí větě. Stejným způsobem se postupuje u plateb přijímaných ve prospěch účtu příslušné správy sociálního zabezpečení v hotovosti. Banka, u které je veden účet příslušné správy sociálního zabezpečení, připíše v jeho prospěch takto převedené platby nejdéle následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Současně jsou banky a pošty povinny sdělit příslušným správám sociálního zabezpečení den, kdy došlo k odepsání platby z účtu plátce pojistného. V případě nedodržení těchto lhůt jsou povinny uhradit příslušné správě sociálního zabezpečení úrok ve výši běžné diskontní sazby České národní banky z částky včas nepřevedené.

§ 20

Penále

(1) Nebylo-li pojistné zapláceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zapláceno v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, je plátce pojistného povinen platit penále. Penále činí 0,1 % dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Pro výši zálohy na pojistné platí obdobně ustanovení § 14 odst. 8.

(2) Penále se poprvé platí za kalendářní den, který bezprostředně následuje po dni splatnosti pojistného. Penále se naposledy platí za den, ve kterém bylo dlužné pojistné zapláceno. Posledním dnem, za který osoba samostatně výdělečně činná platí penále z dlužných záloh na pojistné, je

- a) den, ve kterém byl podán přehled podle § 15 za kalendářní rok, za který vznikl dluh na zálohách na pojistném, pokud byl tento přehled podán ve stanovené lhůtě, nebo

- b) poslední den lhůty stanovené pro podání přehledu podle § 15 za kalendářní rok, za který vznikl dluh na zálohách na pojistném, pokud nebyl tento přehled podán ve stanovené lhůtě.

(3) Jestliže příslušná okresní správa sociálního zabezpečení⁴⁴⁾ povolila placení dlužného pojistného ve splátkách (§ 20a), penále z takového dluhu činí 0,025 % dlužné částky za každý kalendářní den, kdy dluh na pojistném trvá, a to ode dne následujícího po dni, kdy taková okresní správa sociálního zabezpečení obdržela žádost plátce pojistného o povolení splátek; pokud plátce pojistného, kterému bylo povoleno placení dlužného pojistného ve splátkách, nezplatí včas nebo ve správné výši některou splátku dluhu nebo pojistné splatné v období po vydání rozhodnutí o povolení splátek, je povinen platit z dlužného pojistného ještě penále ve výši 0,075 % dlužné částky za každý kalendářní den, kdy jeho dluh na pojistném trvá, a to ode dne následujícího po dni, kdy okresní správa sociálního zabezpečení obdržela žádost plátce pojistného o povolení splátek. Jestliže bylo pojistné zapláceno ve správné výši za kalendářní měsíc použito k úhradě dlužných částek podle § 22a, nepřihlíží se pro účely předchozí věty k takovému postupu. Ode dne vstupu plátce pojistného do likvidace nebo od prohlášení konkurzního řízení či vyrovnacího řízení na jeho majetek podle zvláštního zákona⁴⁵⁾ anebo ode dne právní moci usnesení soudu, jímž byl zamítnut návrh na prohlášení konkurzního řízení pro nedostatek majetku plátce pojistného, je plátce pojistného opět povinen platit penále podle odstavce 1; skutečnosti uvedené v části věty před středníkem je plátce pojistného povinen ohlásit do osmi dnů ode dne, kdy se tyto skutečnosti dověděl, správě sociálního zabezpečení, která povolila placení dluhu ve splátkách.

(4) Pro účely odstavce 3 se považuje pojistné splatné v období po vydání rozhodnutí o povolení splátek za pojistné zaplácené včas a ve správné výši i tehdy, pokud bylo zapláceno

- a) v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, z důvodu přeplatku na dávce nemocenského pojištění; podmínkou však je, že bylo do správné výše dopláceno nejpozději v den předcházející dni, kdy se stal vykonatelným platební výměr,⁴⁷⁾ kterým bylo pojistné dlužné z tohoto důvodu předepsáno k úhradě, nebo

⁴⁴⁾ § 7 písm. b), c), d) a f) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 241/1994 Sb.

⁴⁵⁾ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb. a zákona č. 74/1994 Sb.

⁴⁷⁾ § 104c a § 104f odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 590/1992 Sb.

b) později, než mělo být zapláceno, z důvodu, že bylo zapláceno na účet jiné než příslušné správy sociálního zabezpečení nebo na účet správce daně, popřípadě na účet zdravotní pojišťovny; podmínkou však je, že toto pojistné bylo zapláceno na účet příslušné správy sociálního zabezpečení nejpozději do osmi dnů po zjištění, že bylo zapláceno na tento jiný účet; ustanovení § 20 odst. 6 část věty za středníkem platí i zde.

(5) Penále se neplatí za dobu, kdy osoba samostatně výdělečně činná nevykonává samostatně výdělečnou činnost. Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění neplatí penále z pojistného na důchodové pojištění, které dluží za dobu dobrovolné účasti na tomto pojištění.

(6) Jestliže pojistné bylo zapláceno na účet jiné než příslušné správy sociálního zabezpečení nebo na účet správce daně, popřípadě na zvláštní výdajový účet Ministerstva financí,⁴⁶⁾ nepovažuje se taková částka za dlužné pojistné podle odstavce 1 ode dne následujícího po dni její platby (§ 19 odst. 2) do osmi dnů po dni zjištění, že plátce zaplatil pojistné na tento jiný účet; za den tohoto zjištění se považuje den, ve kterém plátce pojistného požádal o vrácení částky pojistného zaplacené na jiný účet, nejpozději však den, ve kterém mu příslušná správa sociálního zabezpečení písemně oznámila, že tuto platbu pojistného neobdržela.

(7) Jestliže pojistné bylo organizací zapláceno v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, z důvodu přeplatku na dávce nemocenského pojištění, nepovažuje se částka, o kterou bylo pojistné takto zkráceno, za dlužné pojistné podle odstavce 1, a to až do dne předcházejícího dni, kdy se stal vykonatelným platební výměr,⁴⁷⁾ kterým bylo pojistné dlužné z tohoto důvodu předepsáno k úhradě.

(8) Každá platba penále se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(9) Pokud jde o splatnost penále, způsob jeho placení, jeho vymáhání, promlčení a vrácení přeplatku na penále, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 20a

Povolení splátek pojistného a penále

(1) Na písemnou žádost plátce pojistného uvedeného v § 3 odst. 1 písm. a) a b) povolí příslušná okresní správa sociálního zabezpečení⁴⁸⁾ placení pojistného a penále, které tento plátce dluží ke dni vydání rozhod-

nutí o povolení splátek, ve splátkách, jestliže dluh na pojistném a penále činí aspoň dvojnásobek rozhodné částky dluhu (odstavec 3). Placení dlužného pojistného a penále ve splátkách nelze povolit, byl-li podán návrh vůči plátcovi pojistného na jeho zrušení a likvidaci nebo na prohlášení konkurzního řízení či vyrovnacího řízení; podání tohoto návrhu je plátce pojistného, který žádá o povolení splátek, povinen písemně oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení do osmi dnů ode dne, kdy tento návrh podal nebo kdy se o podání tohoto návrhu dověděl.

(2) Na písemnou žádost plátce pojistného uvedeného v § 3 odst. 2 povolí příslušná okresní správa sociálního zabezpečení⁴⁹⁾ placení doplatku na pojistném (§ 14 odst. 10) a penále, které tento plátce dluží ke dni vydání rozhodnutí o povolení splátek, ve splátkách, jestliže dluh na tomto doplatku a penále činí aspoň dvojnásobek rozhodné částky dluhu (odstavec 3). Ustanovení odstavce 1 věty druhé platí zde přiměřeně.

(3) Rozhodnou částkou dluhu se rozumí u plátců uvedených v odstavci 1 úhrn pojistného, které byl tento plátce povinen zaplatit za tři kalendářní měsíce bezprostředně předcházející kalendářnímu měsíci, v němž příslušná okresní správa sociálního zabezpečení obdržela žádost o povolení splátek, a u plátců uvedených v odstavci 2 úhrn záloh na pojistné, které byl tento plátce povinen platit, popřípadě které zaplatil ve vyšší částce, než byl povinen platit, za tři kalendářní měsíce bezprostředně předcházející kalendářnímu měsíci, v němž příslušná okresní správa sociálního zabezpečení obdržela žádost o povolení splátek. Úhrn pojistného a úhrn záloh na pojistné podle předchozí věty se zjišťuje nejdříve za období po 31. prosinci 1994.

(4) Výši jednotlivých splátek dluhu stanoví příslušná okresní správa sociálního zabezpečení rovnoměrně na jednotlivé kalendářní měsíce, a to tak, aby

- a) nepřesahuje-li dluh čtyřnásobek rozhodné částky dluhu, byl dluh zaplacen do jednoho roku ode dne splatnosti první splátky dluhu,
- b) činí-li dluh více než čtyřnásobek rozhodné částky dluhu, ale nepřesahuje osminásobek této částky, byl dluh zaplacen do dvou let ode dne splatnosti první splátky dluhu,
- c) přesahuje-li dluh osminásobek rozhodné částky dluhu, byl dluh zaplacen do tří let ode dne splatnosti první splátky dluhu;

⁴⁶⁾ § 1 odst. 2 vyhlášky Ministerstva financí č. 73/1993 Sb., o způsobu úhrady nákladů na státní vyrovnávací příspěvek plátcům příspěvku.

⁴⁸⁾ § 7 písm. c) a d) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 241/1994 Sb.

⁴⁹⁾ § 7 písm. b) a f) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 241/1994 Sb.

výše každé splátky dluhu se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(5) Den splatnosti první splátky dluhu stanoví příslušná okresní správa sociálního zabezpečení tak, aby připadl na období třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž vydala rozhodnutí o povolení splátek, pokud plátce pojistného nepožádal o stanovení tohoto dne na dřívější kalendářní měsíc. Ostatní splátky dluhu jsou splatné měsíčně, a to v termínech stanovených příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení.⁴⁴⁾

(6) Jednotlivé splátky dluhu se platí jednou částkou, a to odděleně od plateb běžného pojistného. Plátce pojistného je povinen označit každou splátku dluhu způsobem určeným v povolení; nebude-li tato splátka takto označena, nepovažuje se za splátku dluhu.

(7) Zaplatí-li plátce pojistného měsíční splátku dluhu ve vyšší částce nebo zaplatí-li mimořádnou platbu označenou podle odstavce 6 věty druhé, použijí se tyto částky na úhradu splátek dluhu nejdříve splatných.

(8) Nastane-li u plátce pojistného, kterému bylo povoleno placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, některá ze situací uvedených v § 20 odst. 3 věty první části věty za středníkem a věty třetí, zruší příslušná okresní správa sociálního zabezpečení povolení podle odstavce 1 nebo 2, a to ke dni, kdy taková situace nastala. Ustanovení § 20 odst. 4 platí zde obdobně.

(9) Před splacením dluhu, jehož placení ve splátkách bylo povoleno podle odstavce 1 nebo 2, nelze povolit placení dalšího dluhu na pojistném a penále ve splátkách.

(10) Pokud není v předchozích odstavcích stanoveno jinak, platí pro splátky dluhu obdobně ustanovení o pojistném.

§ 21

Přirážka k pojistnému na sociální zabezpečení

(1) Přirážku k pojistnému na sociální zabezpečení (dále jen „přirážka k pojistnému“) uloží příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²⁰⁾ organizaci nebo malé organizaci, jestliže

- a) výrobní zařízení organizace nebo malé organizace podle pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci nevyhovuje předpi-

sům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nebo

- b) výrobní zařízení organizace nebo malé organizace podle pravomocného rozhodnutí příslušného zdravotnického orgánu nevyhovuje předpisům zdravotnickým nebo hygienickým, nebo
- c) podle zjištění příslušného orgánu odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci nebo zdravotnického orgánu není provozováno předepsané zařízení na ochranu života a zdraví zaměstnanců.

(2) Výše přirážky k pojistnému může činit až 5 % z vyměřovacího základu [§ 5 odst. 1 písm. b)] za jednotlivé měsíce, za které se přirážka k pojistnému platí. Jestliže se zjištěné nedostatky týkají jen nižší složky organizace nebo malé organizace, stanoví se přirážka k pojistnému jen z úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v této nižší složce.

(3) Přirážku k pojistnému je organizace nebo malá organizace povinna platit od prvního dne kalendářního měsíce, v němž nabylo právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 písm. a) nebo b), anebo v němž došlo ke zjištění uvedenému v odstavci 1 písm. c), a to až do konce kalendářního měsíce, v němž byly zjištěné nedostatky odstraněny. Byla-li stanovena lhůta k odstranění nedostatků, je organizace nebo malá organizace povinna platit přirážku k pojistnému až od prvního dne kalendářního měsíce, v němž tato lhůta prošla a nedostatky trvají dál.

(4) Pokud jde o splatnost přirážky k pojistnému, způsob jejího placení, její vymáhání, promlčení a vrácení přeplatku k přirážce na pojistném, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 22

Pokuty

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 9 odst. 2 věť čtvrté a odst. 3, § 10 věť čtvrté a páté, § 11, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem a § 24 věť druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²¹⁾ uložit organizaci nebo malé organizaci pokutu až do výše 10 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění nebo porušení povinnosti.

(2) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 15, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem a § 24 věť druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²²⁾ uložit osobě samostatně vý-

²⁰⁾ § 104b odst. 2 písm. a) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

²¹⁾ § 104b odst. 1 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

²²⁾ § 104b odst. 2 písm. b) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

dělečně činné pokutu až do výše 10 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti.

(3) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se příslušná okresní správa sociálního zabezpečení dozvěděla o nesplnění nebo porušení povinnosti, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(4) Pokud jde o způsob placení a vymáhání pokuty, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 22a

(1) Má-li organizace nebo malá organizace splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení, použije se jejich platba nejprve na úhradu dlužných částek, a to v tomto pořadí:

- a) pokuty,
- b) přírážka k pojistnému,
- c) nejstarší nedoplatky pojistného,
- d) běžné platby pojistného,
- e) penále.

(2) Má-li osoba samostatně výdělečně činná splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení, použije se její platba nejprve na úhradu dlužných částek, a to v tomto pořadí:

- a) pokuty,
- b) nejstarší nedoplatky pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
- c) běžné platby pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
- d) penále z dlužného pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
- e) nejstarší nedoplatky pojistného na nemocenské pojištění,
- f) běžné platby pojistného na nemocenské pojištění,
- g) penále z dlužného pojistného na nemocenské pojištění.

(3) Splátku dlužného pojistného nebo penále zaplacenou podle § 20a nelze použít k úhradě dlužných částek podle odstavců 1 a 2; to platí i naopak.

§ 23

Počítání času

(1) Lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

(2) Poslední den lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost, od níž lhůta počíná. Není-li takový den v měsíci, připadne poslední den lhůty na poslední den v měsíci.

(3) Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

(4) Lhůta stanovená tímto zákonem k podání předepsaného tiskopisu nebo oznámení je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu sociálního zabezpečení nebo je-li podání předáno poštovní přepravě.

§ 23a

Měla-li osoba samostatně výdělečně činná splnit povinnosti stanovené tímto zákonem ve lhůtě vázané na lhůty pro podání daňového přiznání a podle zvláštního zákona není povinna toto přiznání podávat, je povinna splnit tyto povinnosti do 31. července kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž dosáhla příjmy ze samostatné výdělečné činnosti.

§ 23b

Samostatnou výdělečnou činností se pro účely tohoto zákona rozumí též spolupráce při výkonu samostatné výdělečné činnosti, pokud podle zákona o daních z příjmů lze v důsledku této spolupráce rozdělovat příjmy dosažené ze samostatné výdělečné činnosti a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení mezi více osob.

§ 24

Tiskopisy

Česká správa sociálního zabezpečení je povinna zajistit vydávání tiskopisů potřebných k hlášení údajů stanovených tímto zákonem. Tyto tiskopisy jsou poplatníci pojistného uvedení v § 3 povinni používat. Tito poplatníci však mohou používat místo těchto tiskopisů produktů výpočetní techniky, pokud jsou co do údajů, formy a formátu shodné s těmito tiskopisy.

§ 25

Zvláštní ustanovení

(1) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro vojáky z povolání a vojáky v další službě⁶³⁾ s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působ-

⁶³⁾ § 37 odst. 2 písm. b) branného zákona.

nost Česká správa sociálního zabezpečení, rozumějí se tím příslušné orgány Ministerstva obrany,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o organizaci a malé organizaci, rozumí se tím příslušný útvar Armády České republiky.

(2) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Vězeňské služby České republiky a pro příslušníky Policie České republiky a bezpečnostních služeb s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo vnitra,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o organizaci a malé organizaci, rozumí se tím útvar Vězeňské služby České republiky a zaměstnavatel příslušníka Policie České republiky a bezpečnostní služby.

(3) Pro stanovení vyměřovacího základu je nezačítatelným příjmem též zvláštní příplatek příslušníků ozbrojených sil vyslaných v rámci jednotky mírových sil mimo území České republiky.

§ 25a

Úhrada odvedeného pojistného

Pokud se podle zvláštního předpisu³¹⁾ uhrazuje náhrada mzdy, mzdové vyrovnání, doplatek ke mzdě nebo jiné obdobné plnění, uhrazuje se zaměstnavateli též pojistné, které je povinen z těchto plnění platit [§ 17 odst. 1 písm. a)]; to platí obdobně i pro úhradu nákladů na vytvoření veřejně prospěšné práce³²⁾ a pro výplatu odměn a mezd, které provádí zaměstnavatel z finančních prostředků odborové organizace,³³⁾ pokud se v kolektivní smlouvě nestanoví jinak.

§ 25b

Na samostatný účet státního rozpočtu uvedený v § 2 větě třetí se z plateb pojistného převádí poměrná část odpovídající pojistnému na důchodové pojištění.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 26

(1) Pojistné podle tohoto zákona placené zaměstnanci, organizacemi a malými organizacemi se poprvé platí za měsíc leden 1993.

(2) Pro odvod pojistného²³⁾ za rok 1992 a předchozí léta a z příjmů zučtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(3) Pojistné zaplacené na leden 1993 v souladu s předpisy platnými před účinností tohoto zákona osobou samostatně výdělečně činnou, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, se považuje za pojistné zaplacené podle tohoto zákona.

(4) Pojistné, které je osoba samostatně výdělečně činná, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, povinna platit podle tohoto zákona, se na měsíce únor až červenec 1993 stanoví z vyměřovacího základu, který odpovídá 45 % rozdílu mezi předpokládanými příjmy ze samostatné výdělečné činnosti, dosaženými v roce 1992, a předpokládanými výdaji, vynaloženými na jejich dosažení, zajištění a udržení, a který připadá v průměru na jeden kalendářní měsíc z kalendářních měsíců, v nichž v roce 1992 byla účastna nemocenského a důchodového pojištění anebo v nichž sice nemocenského a důchodového pojištění účastna nebyla, avšak vykonávala samostatnou výdělečnou činnost. Vyměřovací základ za kalendářní měsíc však nesmí být nižší než polovina částky minimální mzdy pracovníků v pracovním poměru odměňovaných měsíční mzdou, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se pojistné platí. Pokud takto stanovený vyměřovací základ je nižší než vyměřovací základ stanovený podle § 5 odst. 1 písm. c), upraví se v souladu s citovaným ustanovením a dlužné pojistné se doplatí do 31. července 1993.

(5) U osoby samostatně výdělečně činné, která provozuje zemědělskou výrobu, hospodaření v lesích a na vodních plochách, anebo vykonává uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě zákona o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon),¹⁶⁾ anebo vykonává činnost restaurátora kulturních památek a sbírkových předmětů, se postupuje ob-

³¹⁾ Např. § 8 odst. 2 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, § 24a odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 223/1988 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění nařízení vlády č. 13/1991 Sb., § 7 odst. 4 vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci.

³²⁾ § 5 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 22/1991 Sb., kterou se stanoví podrobnosti zřizování společensky účelných pracovních míst a vytváření veřejně prospěšné práce.

³³⁾ § 2 odst. 3 a § 8 vyhlášky Ústřední rady odborů a Federálního ministerstva financí č. 172/1973 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

²³⁾ § 57 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.

¹⁶⁾ Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. a zákona č. 468/1991 Sb.

dobně podle odstavce 4 s tím rozdílem, že pokud o to požádá, vychází se při stanovení pojistného na měsíce únor až červenec 1993 z období, po které takovou činnost před 1. lednem 1993 vykonávala, nejvýše však z období tří kalendářních roků po sobě jdoucích.

(6) Při stanovení pojistného,²⁴⁾ které osoba samostatně výdělečně činná dluží za období před 1. lednem 1993, se postupuje podle předpisů platných před 1. lednem 1993.

(7) Osoba samostatně výdělečně činná, která před 1. lednem 1993 zaplatila pojistné v souladu s předpisy platnými před 1. lednem 1993 i na období po 31. prosinci 1992, je povinna doplatit za měsíce únor 1993 a následující měsíce případně dlužné pojistné podle tohoto zákona nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, na který bylo pojistné ještě takto zaplacen.

(8) Ustanovení odstavců 3 až 7 platí obdobně pro pojistné za spolupracující osoby.

(9) Pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené občanem pracujícím v cizině za dobu takového zaměstnání před 1. lednem 1993 se platí ve výši stanovené tímto zákonem.

§ 27

Organizace a malé organizace, které byly v prosinci 1992 plátcí odvodu z objemu mezd podle zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění pozdějších předpisů, daně z objemu mezd podle zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění pozdějších předpisů, nebo daně z objemu mezd a odměn podle zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů, jsou povinny nejpozději do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši 27 % ze základu pro tento odvod nebo tuto daň, který byl rozhodný pro zaplacení zálohy na tento odvod nebo tuto daň za prosinec 1992. Organizace a malé organizace, jejichž činnost má sezónní charakter a u nichž základ pro určení výše pojistného přesahoval předpokládaný základ výpočtu podle pravidel tohoto ustanovení pro měsíc leden 1993 o více než 25 %, jsou povinny do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné ve stejné procentní výši, avšak určené ze základu daného jako průměr základů připadajících na jednotlivé měsíce roku 1992. Ustanoveními předchozích vět není dotčena povinnost zaplatit pojistné podle § 26 odst. 1 za leden 1993.

§ 27a

(1) Plátcí, kteří zaplatili podle § 27 pojistné na

sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné podle § 27“), mají nárok na vrácení částky ve výši 55 % zaplaceného pojistného podle § 27 (dále jen „část pojistného“), pokud pojistné podle § 27 zaplatili nejpozději do 31. prosince 1994 a o vrácení části pojistného písemně požádali v období od 1. ledna 1995 do 31. března 1995 správu sociálního zabezpečení, na jejíž účet platí pojistné v době podání této žádosti, popřípadě, jde-li o fyzickou osobu, která v době podání této žádosti již neplatí pojistné jako organizace nebo malá organizace, správu sociálního zabezpečení, na jejíž účet takto naposledy platila pojistné. Není-li žádost o vrácení části pojistného podána do 31. března 1995, nárok na vrácení části pojistného zaniká.

(2) Nárok na vrácení části pojistného přechází na bezprostředního právního nástupce plátce pojistného podle § 27, pokud je v době podání žádosti právním nástupcem tohoto plátce nebo se jím stal po podání této žádosti plátcem pojistného podle § 27. Byla-li plátcem pojistného podle § 27 fyzická osoba, přechází nárok na vrácení části pojistného na dědice, pokud je osobou samostatně výdělečně činnou;⁵⁰⁾ v tomto případě se žádost o vrácení části pojistného podává správě sociálního zabezpečení, na jejíž účet naposledy tato fyzická osoba platila pojistné. Pokud je právních nástupců plátce pojistného podle § 27 více, mají nárok na vrácení části pojistného v poměrné výši v závislosti na rozsahu, v jakém na ně přešla práva a povinnosti tohoto plátce; to platí přiměřeně i pro dědice uvedené v předchozí větě.

(3) V žádosti o vrácení části pojistného musí být uvedeno označení plátce pojistného podle § 27 (obchodní jméno, identifikační číslo organizace, adresa sídla nebo trvalého pobytu a variabilní symbol přidělený správou sociálního zabezpečení pro placení pojistného podle § 27), kdy bylo zaplacené pojistné podle § 27, které správě sociálního zabezpečení a v jaké výši, kolik činí část pojistného, která má být vrácena, číslo účtu spolu se směrovým kódem peněžního ústavu, na který má být část pojistného bezhotovostně převedena, popřípadě, jde-li o fyzickou osobu, zda má být vrácena poštovní poukázkou, a označení finančního úřadu místně příslušného podle sídla žadatele, popřípadě místa jeho trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu. Žádá-li o vrácení organizační složka plátce pojistného podle § 27, uvede v žádosti též obchodní jméno, adresu sídla a identifikační číslo organizace, o jejíž organizační složku se jedná, a označení finančního úřadu místně příslušného podle sídla organizace. Žádá-li o vrácení právní nástupce plátce pojistného podle § 27, musí žádost obsahovat též jeho označení s uvedením, že se jedná o právního nástupce, a k žádosti musí být při-

²⁴⁾ § 145b zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1991 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

⁵⁰⁾ § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

loženy doklady prokazující právní nástupnictví a jeho rozsah; to platí obdobně pro dědice, byl-li plátcе pojistného podle § 27 fyzickou osobou. Žádost o vrácení části pojistného se předkládá dvojmo.

(4) Má-li osoba, která má nárok na vrácení části pojistného, ke dni 1. ledna 1995 splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení, použije se část pojistného, která má být vrácena podle odstavců 1 a 2, nejprve na úhradu tohoto závazku, pokud před vrácením části pojistného nebyl tento závazek plně uhrazen.

(5) Část pojistného je příslušná správa sociálního zabezpečení povinna vrátit do 30. září 1995; nevrátí-li část pojistného do tohoto dne, platí § 17 odst. 2 věta druhá obdobně. Pokud žádost o vrácení části pojistného nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 3, prodlužuje se lhůta uvedená v předchozí větě o dobu ode dne vyrozumění žadatele o nedostatecích žádosti do dne jejich odstranění.

(6) Jsou-li podmínky pro vrácení části pojistného splněny, zašle příslušná správa sociálního zabezpečení jedno vyhotovení žádosti o vrácení části pojistného s uvedením výše části pojistného, kterou vrací, finančnímu úřadu uvedenému v odstavci 3.

(7) Byla-li část pojistného vrácena na základě nepravdivých nebo neúplných údajů nebo přijata neoprávněnou osobou, je příjemce části pojistného povinen neprávem přijaté částky vrátit.

(8) Pro řízení o vrácení části pojistného platí obdobně ustanovení o řízení ve věcech pojistného s odchylkami uvedenými v předchozích odstavcích s tím, že žádost o vrácení části pojistného se považuje za žádost o vrácení přeplatku na pojistném (§ 17 odst. 2 věta druhá).

(9) Část pojistného vrácená podle předchozích odstavců nepodléhá dani z příjmu.

§ 28

Družstvo, které podle dosavadních předpisů²⁵⁾ přispívalo za své členy na částečnou úhradu nákladů jejich sociálního zabezpečení, provede podle těchto předpisů vyúčtování záloh na úhrn příspěvků na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení, odvedených za rok 1992, nejpozději při výběru peněžních prostředků na výplatu odměn za práci v únoru 1993.

§ 28a

Do 31. prosince 1998 jsou poplatníky pojistného též interní vědeckí aspiranti, pokud jsou účastní nemocenského pojištění.

§ 29

Česká správa sociálního zabezpečení může určit, že organizace nebo věznice odvádějí rozdíl mezi pojistným a vyplacenými dávkami nemocenského pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, která potom plní i ostatní úkoly, které jinak pro Českou správu sociálního zabezpečení vyplývají z ustanovení § 9 a 10.

§ 30

Rozhoduje-li příslušný orgán sociálního zabezpečení po 31. prosinci 1992 o penále, přírážce k pojistnému nebo o pokutách, postupuje se podle dosavadních předpisů, pokud skutečnosti rozhodné pro jejich uložení nastaly před účinností tohoto zákona.

§ 31

Pokud je v dosavadních zákonech uveden pojem „pojistné sociálního pojištění“ a „pojistné zaměstnanosti“, rozumí se tím pojistné podle tohoto zákona.

§ 32

Zrušují se s působností pro Českou republiku:

1. § 56 a 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.
2. § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.
3. § 11 písm. b) věta za středníkem a § 145b odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
4. Vyhláška č. 91/1958 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, ve znění vyhlášky č. 191/1960 Sb., vyhlášky č. 6/1967 Sb., vyhlášky č. 178/1968 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 262/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
5. § 145a vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb., vyhlášky č. 149/1988 Sb. a vyhlášky č. 260/1990 Sb.

§ 33

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

²⁵⁾ § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.

* * *

Zákon ČNR č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1993, o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Zákon č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 1993.

Zákon č. 307/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1994, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 38, které nabylo účinnosti dnem 23. prosince 1993.

Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, nabyt účinnosti dnem 21. března 1994.

Zákon č. 241/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve

znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Zákon č. 59/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. května 1995.

Zákon č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře, nabyt účinnosti dnem 1. října 1995, s výjimkou čl. I, čl. II bodů 2, 8 až 12, čl. III bodu 3, čl. IV bodů 1 a 2, čl. VI bodů 5, 7, 9, 10, 12 až 15, čl. VII bodů 1, 2, 4, 6 až 9, 13 a 14, čl. IX bodů 1 a 4, čl. XI, čl. XIII bodů 2, 5, 6, 11, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 30 až 32, čl. XVIII bodu 2, čl. XXV a čl. XXVI, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Zákon č. 149/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a mění zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 185/1995 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. srpna 1995 s tím, že změna sazeb pojistného (v § 7 zákona ČNR č. 589/1992 Sb.) se použije poprvé pro rok 1996.

Zákon č. 160/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém pojištění, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.

105

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. června 1993 byla v New Yorku uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů listina o přijetí České republiky k Úmluvě o Mezinárodní námořní organizaci (IMO), přijaté v Ženevě dne 6. března 1948, ve znění:

Doplňků k článkům 17 a 18 Úmluvy, přijatých Shromážděním Organizace rezolucí A.69 (ES.II) ze dne 15. září 1964,

Doplňku k článku 28 Úmluvy, přijatém Shromážděním Organizace rezolucí A.70 (IV) ze dne 28. září 1965,

Doplňků k článkům 10, 16, 17, 18, 20, 28, 31 a 32 Úmluvy, přijatých Shromážděním Organizace rezolucí A.315 (ES.V) ze dne 17. října 1974,

Doplňků k názvu a zásadním ustanovením Úmluvy, přijatých Shromážděním Organizace rezolucí A.358 (IX) ze dne 14. listopadu 1975, upravené rezolucí A.371 (X) ze dne 9. listopadu 1977,

Doplňků k Úmluvě týkajících se zakotvení Výboru pro technickou spolupráci v Úmluvě, přijatých Shromážděním Organizace rezolucí A.400 (X) ze dne 17. listopadu 1977, a

Doplňků k článkům 17, 18, 20 a 51 Úmluvy, přijatým Shromážděním Organizace rezolucí A.450 (XI) ze dne 15. listopadu 1979.

Úmluva na základě svého článku 74 vstoupila

v platnost dne 17. března 1958 a pro Českou republiku v souladu se zněním článku 71 dnem 18. června 1993.¹⁾

Doplňky k článkům 17 a 18 Úmluvy ze dne 15. září 1964 vstoupily v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 6. října 1967 a pro Českou republiku dnem 18. června 1993.

Doplňek k článku 28 Úmluvy ze dne 28. září 1965 vstoupil v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 3. listopadu 1968 a pro Českou republiku dnem 18. června 1993.

Doplňky k článkům 10, 16, 17, 18, 20, 28, 31 a 32 Úmluvy ze dne 17. října 1974 vstoupily v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 1. dubna 1978 a pro Českou republiku dnem 18. června 1993.

Doplňky ze dne 14. listopadu 1975 a 9. listopadu 1977 vstoupily v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 22. května 1982 a 28. července 1982 a pro Českou republiku dnem 18. června 1993.¹⁾

Doplňky ze dne 17. listopadu 1977 vstoupily v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 10. listopadu 1984 a pro Českou republiku dnem 18. července 1993.

Doplňky k článkům 17, 18, 20 a 51 Úmluvy ze dne 15. listopadu 1979 vstoupily v platnost na základě článku 66 Úmluvy dne 10. listopadu 1984 a pro Českou republiku dnem 18. června 1993.

Do textu Úmluvy a Doplňků lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu dopravy.

¹⁾ Ve znění změn Úmluvy o Mezinárodní námořní organizaci (IMO) ze dne 6. března 1948, přijatých rezolucemi číslo A.69 (ES.II), A.70 (IV), A.315 (ES.V), A.358 (IX) – upravené rezolucí A.371 (X) a ve znění rezolucí A.400 (X) a A.450 (XI).

106

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 6. května 1969 byla v Londýně přijata Evropská dohoda o osobách účastnících se řízení před Evropskou komisí a Soudem pro lidská práva.

Jménem České republiky byla dohoda podepsána ve Štrasburku dne 4. července 1995.

S dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a schválil ji podle článku 39 odst. 4 Ústavy České republiky jako mezinárodní smlouvu o lidských právech a základních svobodách ve smyslu článku 10 Ústavy České republiky. Prezident republiky ji ratifikoval s prohlášením, že ustanovení článku 4 odst. 2 písm. a) dohody nebude uplatňováno vůči státním občanům České republiky.

Ratifikační listina byla uložena u depozitáře, generálního tajemníka Rady Evropy, dne 27. března 1996.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 8 odst. 1 dnem 17. dubna 1971 a pro Českou republiku podle odstavce 2 téhož článku vstoupila v platnost dnem 28. dubna 1996.

Český překlad dohody se vyhláší současně.

EVROPSKÁ DOHODA

o osobách účastnících se řízení před Evropskou komisí a Soudem pro lidská práva

Členské státy Rady Evropy, které podepsaly tuto dohodu,

majíce na zřeteli Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „Úmluva“);

domnívajíce se, že pro lepší uskutečňování cílů Úmluvy je důležité, aby osobám, které jsou účastníky řízení před Evropskou komisí pro lidská práva (dále jen „Komise“) nebo před Evropským soudem pro lidská práva (dále jen „Soud“), byly přiznány některé imunity a výhody;

přejíce si k tomu účelu uzavřít dohodu;

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Tato dohoda se vztahuje na:

- a) zástupce smluvních stran, jakož i na poradce a advokáty, kteří jim přispívají svou pomocí;
- b) osoby, které jsou účastníky řízení před Komisí podle článku 25 Úmluvy, ať již vlastním jménem nebo jako zástupci některého z navrhovatelů uvedených ve zmíněném článku 25;
- c) advokáty, právní poradce nebo profesory práva, kteří se účastní řízení, aby přispěli svou pomocí některé z osob uvedených výše pod písmenem b);
- d) osoby zvolené zástupci Komise, aby jim přispěly svou pomocí v řízení před Soudem;
- e) svědky, znalce, jakož i na jiné osoby předvolané

Komisí nebo Soudem k účasti na řízení před Komisí nebo Soudem.

2. Pro účely této dohody výrazy „Komise“ a „Soud“ zahrnují rovněž podkomisi, komoru nebo členy těchto obou orgánů vykonávající podle povahy případu funkce podle ustanovení Úmluvy nebo jednacích řádů Komise nebo Soudu; výraz „účastnit se řízení“ zahrnuje rovněž každé oznámení za účelem podání stížnosti proti státu, který uznal právo individuální stížnosti podle článku 25 Úmluvy.

3. Jestliže Výbor ministrů při výkonu své funkce podle článku 32 Úmluvy předvolá některou osobu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku nebo ji vyzve k předložení písemného vyjádření, ustanovení této dohody se vztahují také na ni.

Článek 2

1. Osoby uvedené v odstavci 1 článku 1 této dohody požívají imunity v rámci řízení, pokud jde o jejich ústní nebo písemná vyjádření učiněná před Komisí nebo Soudem nebo o listiny nebo jiné důkazy, které jim předložily.

2. Tato imunita se nevztahuje na žádné sdělení nebo jeho část, učiněné mimo Komisi nebo Soud osobou nebo v zastoupení osoby požívající imunity podle předchozího odstavce, o takových vyjádřeních, dokladech nebo důkazech nebo jejich částech, jež učinila nebo předložila Komisi nebo Soudu.

Článek 3

1. Smluvní strany uznávají právo osob uvedených v odstavci 1 článku 1 této dohody svobodně si dopisovat s Komisí a Soudem.

2. V případě zadržených osob zahrnuje výkon tohoto práva zejména:

- a) jejich korespondenci, je-li kontrolována příslušnými orgány, její odesílání a doručování bez nepřiměřených průtahů a beze změn;
- b) zákaz podrobování těchto osob kárným opatřením pro sdělení odeslaná náležitým způsobem Komisi nebo Soudu;
- c) právo těchto osob, jde-li o stížnost podanou Komisí a o řízení s ní spojené, dopisovat si a radit se s právním poradcem oprávněným vystupovat před soudy země, kde jsou zadržovány, aniž by je mohl slyšet někdo jiný.

3. Do provádění předchozích odstavců smí veřejný orgán zasahovat, jen pokud jde o zásah v souladu se zákonem a v demokratické společnosti nezbytný v zájmu národní bezpečnosti, vyhledávání a stíhání trestného činu nebo ochrany zdraví.

Článek 4

1. a) Smluvní strany se zavazují nebránit osobám uvedeným v odstavci 1 článku 1 dohody, k jejichž přítomnosti dala předem souhlas Komise nebo Soud, ve volném pohybu a cestování za účelem účasti v řízení před Komisí nebo Soudem a následném návratu.
- b) Na takový pohyb a cestování smí být uložena jen omezení, která jsou v souladu se zákonem a v demokratické společnosti nezbytná v zájmu národní bezpečnosti nebo udržení veřejného pořádku, předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky a ochrany práv a svobod jiných.

2. a) V zemích průjezdu a v zemích, kde se koná řízení, nesmějí být tyto osoby stíhány, zadrženy nebo podrobeny jinému omezení osobní svobody pro činy nebo odsouzení, k nimž došlo před započatím cesty.
- b) Kterákoli smluvní strana může při podpisu nebo ratifikaci této dohody prohlásit, že ustanovení tohoto odstavce neuplatní vůči svým vlastním státním příslušníkům. Takové prohlášení může být kdykoli odvoláno oznámením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strany se zavazují umožnit návrat na své území všem těmto osobám, které na něm započaly svou cestu.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se neuplatní, pokud zúčastněná osoba měla možnost bě-

hem 15 po sobě jdoucích dní poté, kdy Komise nebo Soud již nevyžadovaly její přítomnost, vrátit se do země, kde začala její cesta.

5. V případech, kdy dojde ke střetu povinností smluvní strany vyplývajících z odstavce 2 tohoto článku a povinností vyplývajících z některé úmluvy Rady Evropy, smlouvy o vydání nebo jiné smlouvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních uzavřených s jinými smluvními stranami, mají ustanovení odstavce 2 tohoto článku přednost.

Článek 5

1. Imunity a výhody se přiznávají osobám uvedeným v odstavci 1 článku 1 této dohody jen k zajištění jejich svobody projevu a nezávislosti nezbytných k plnění jejich funkcí, úkolů nebo povinností nebo k výkonu jejich práv ve vztahu ke Komisi a Soudu.

2. a) Pouze Komise nebo Soud jsou příslušné zrušit zcela nebo zčásti imunitu zaručenou odstavcem 1 článku 2 této dohody; mají nejen právo, ale i povinnost zrušit imunitu ve všech případech, kdy by dle jejich názoru překážela výkonu spravedlnosti a její úplné nebo částečné zrušení nebude na škodu účelu vymezenému v odstavci 1 tohoto článku.
- b) Komise nebo Soud mohou zrušit imunitu buď z úřední moci, nebo na žádost zaslanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy kteroukoli smluvní stranou nebo kteroukoli zúčastněnou osobou.
- c) Rozhodnutí o zrušení imunity nebo jeho zamítnutí se odůvodní.

3. Jestliže některá smluvní strana potvrdí, že zrušení imunity zaručené odstavcem 1 článku 2 této dohody je nezbytné pro účely trestního stíhání z důvodu ohrožení národní bezpečnosti, Komise nebo Soud imunitu v rozsahu stanoveném tímto potvrzením zruší.

4. Vyjde-li najevo skutečnost, která by vzhledem ke své povaze mohla mít rozhodující vliv a která v době rozhodnutí o zamítnutí zrušení imunity byla žadateli neznáma, může tento podat Komisi nebo Soudu žádost novou.

Článek 6

Žádné ustanovení této dohody nebude vykládáno tak, aby omezovalo nebo rušilo povinnosti převzaté smluvními stranami podle Úmluvy.

Článek 7

1. Tato dohoda je otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy, které se mohou stát její stranou:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace nebo přijetí;

b) podpisem s výhradou ratifikace nebo přijetí, po kterém následuje ratifikace nebo přijetí.

2. Ratifikační listiny nebo listiny o přijetí budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 8

1. Tato dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc od data, kdy se pět členských států Rady stalo stranou dohody podle ustanovení článku 7.

2. Pro každý členský stát, který dodatečně podepíše dohodu bez výhrady ratifikace nebo přijetí nebo ji ratifikuje či přijme, vstoupí dohoda v platnost jeden měsíc od data podpisu, uložení ratifikační listiny nebo listiny o přijetí.

Článek 9

1. Každá smluvní strana může při podpisu nebo uložení ratifikační listiny nebo listiny o přijetí určit jedno nebo více území, na něž se tato dohoda bude vztahovat.

2. Každá smluvní strana může při ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo kdykoli později rozšířit provádění této dohody prohlášením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, na kterékoli jiné území uvedené v tomto prohlášení a za jehož mezinárodní styky je odpovědná nebo za něž je oprávněna přebírat závazky.

3. Každé prohlášení učiněné podle předchozího odstavce může být odvoláno, pokud jde o kterékoli území uvedené v tomto prohlášení, za podmínek stanovených v článku 10 této dohody.

Článek 10

1. Tato dohoda má časově neomezenou platnost.

2. Každá smluvní strana může vypovědět tuto dohodu sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Tato výpověď nabude účinnosti šest měsíců od data, kdy generální tajemník takové sdělení obdržel. Výpověď nemůže zprostit smluvní stranu závazků, které mohly vzniknout z této dohody vůči kterékoli osobě uvedené v odstavci 1 článku 1.

Článek 11

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady:

- a) každý podpis bez výhrady ratifikace nebo přijetí;
- b) každý podpis s výhradou ratifikace nebo přijetí;
- c) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přijetí;
- d) datum vstupu této dohody v platnost podle článku 8;
- e) každé prohlášení obdržené podle ustanovení odstavce 2 článku 4 a odstavců 2 a 3 článku 9;
- f) každé sdělení o odvolání prohlášení v souladu s ustanoveními odstavce 2 článku 4, o každém sdělení obdrženém v souladu s ustanoveními článku 10 a o datu, kdy kterákoli výpověď nabude účinnosti.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli náležitě zmocněni, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Londýně dne 6. května 1969 v angličtině a francouzštině, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Jeho ověřené kopie zašle generální tajemník Rady Evropy všem signatářským státům.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. ve vyhlášce Českého báňského úřadu č. 54/1996 Sb., kterou se mění vyhláška Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění vyhlášek Českého báňského úřadu č. 477/1991 Sb., č. 340/1992 Sb. a č. 3/1994 Sb.
2. ve vyhlášce Českého báňského úřadu č. 55/1996 Sb., o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí

V čl. I bodu 6 úvodní věta správně zní: „V § 324 odst. 3 čtvrtá a pátá věta znějí:“;

V § 91 odst. 3 má místo „méně než 0,01 % kyslíčniku uhelnatého“ správně být „méně než 0,1 % kyslíčniku uhelnatého“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počty odebíraných výtisků - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). - Vychází podle potřeby. **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. **Drobný prodej:** Knihkupectví - **FÍŠER-KLEMENTINUM**, Karlova 1, Praha 1; **Z. Petrová**, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží, Pardubice; **Houdková**, Divišovo nám. 12, Znojmo; **Byzantion**, Masarykovo nám. 4, Jihlava; **ČS**, Kapucínské nám. 11, Brno; **Tycho**, Ostružnická 3, Olomouc; **D-G**, Hlavní tř. 23, Šumperk; „**U Kašků**“, Karlovo nám. 46, Kolín; **Krameriovo**, Klatovy 169/I; **Prospektrum**, Na Poříčí 7, Praha 1; **Profesio**, Hollarova 14, Ostrava; **Prospektrum**, Kněžská 18, České Budějovice; „**U Kadleců**“, Kamenná 20, Cheb; **Růžička**, Šeříková 932, Most; **Infoservis**, Mostní 954, Zlín; **Galerie ALFA**, spol. s r. o., Bulharská 58, Trutnov; **JASIPA**, Zenklova 60, Praha 8; **ADMINA**, Úslavská 2, Plzeň; **Podještědské knihkupectví**, Moskevská 28, Liberec; **M. K.**, areál HESPO, Malenovice; **eL VaN**, Ke stadionu 1953, Kladno; **EDICUM**, s. r. o., Vojanova 45, Plzeň; **L+N**, Kapelní 4, Teplice; **TECHNOR**, Hořická 405, Hradec Králové; **VIKOSPOL**, Smetanova 2, Jihlava; **Knih M+M**, Lipová 806, Most; **Knihkupectví Barbara Wellemínová**, Dittrichova 13, Praha 2; **M. Ženíška**, Květinářská 1, Brno; **GARANACE-Q**, Koliště 39, Brno; **Moravský Jih**, s. r. o., J. Palacha 6, Břeclav; **PPP-Staňková Isabela**, Verdunská 1, Praha 6; **Knihářství Příbíkova**, J. Švermy 14, Kadaň; **NADATUR**, spol. s r. o., Hyberská 5, Praha 1; **Technické normy**, Lábkova pav. č. 5, Plzeň; **LIBREX**, Nádražní 14, Ostrava; **BMSS START**, s. r. o., Areál VÚ JAWA, V korytech 20, Praha 10; **U pivovaru**, Žižkovské nám. 76, Žatec; **Potřeby školní a kancelářské HAAGER**, Masarykovo nám. 101, Benešov; **Knihkupectví-antikvariát DDD**, Ruská 85, Chomutov; **M. C. DES Brno**, Vranovská 20, Brno; **Arbor Sokolov**, a. s., Nádražní 365, Sokolov a v prodejnách SEVT. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.